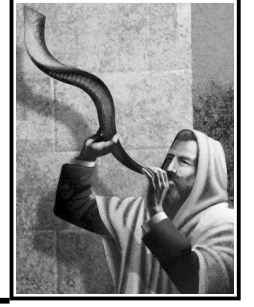

ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879 -1916 ஈ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 5. இதழ் - 5. செப்டம்பர் - அக்டோபர் 2019

R5802

The Ministry of Sorrow வருத்தமான ஊழியம்

“கர்த்தாவே, ஆழங்களிலிருந்து உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன்.”

“அவர் சமாதானத்தை அருளினால், யார் கலங்கப்பண்ணுவான்?” சங்கீதம் 130:1 ; யோபு 34:30

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்விலும் வெளிச்சமும், இருளும் உயர்ந்த சந்தோஷமும் ஆழமான துக்கமும் உண்டு. இது அதிகமான பலவிதமான அனுபவங்கள் என்னும் நூலினால் சுற்றப்பட்டதாக இருக்கிறது. ஒருவர் தனது அனுபவம் என்னும் நூலினால் சுறுசுறுப்பான வாழ்க்கை என்னும் தரியிலே நெய்யும்போது, அவரது திறமை மற்றும் ஜாக்கிரதைக்கு ஏற்ப, குணலட்சணம் என்கிற நூலாம்படை ஓடும்போது, அது அழகாகவும், மிருதுவாகவும் அல்லது முரடானதாகவும் எளிமையாகவும் இருக்கும். ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும் தற்கால பாவம் மற்றும் தீமையின் ஆட்சியில் மங்கலான நிழல்கள் அதிகாரம் செலுத்துகிறது, இந்த அளவுக்கு அது ஏகமாய் தவித்து வேதனைப்படுகிற ஒரு சிருஷ்டியாக இருக்கிறது என்று நமது தேவனுடைய வார்த்தை சரியாக விளக்குவது உண்மையாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் கூறுவதாவது: “இதுவரைக்கும் சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப்படுகிறது.” இந்த சர்வலோக நியதிக்கு தேவனுடைய பிள்ளைகள் விதிவிலக்கல்ல. “நாமும் கூட நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய புத்திர சுவிகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்.” (ரோமர் 8:22, 23)

ஆனால் நமது மீட்புக்காக நாம் காத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, வாழ்க்கையின் அனுதின அனுபவம் நமக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தை தருகிறது. அவைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தக்கதாக மிகுந்த முக்கியத்துவத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அவைகளை நாம் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு நாளின் செழுமை அல்லது இடுக்கண் இருக்கும், சோதனையை சகிப்பதற்கு ஏற்ப நமக்கு ஆசீர்வாதமோ அல்லது சாபமோ இருக்கும். செழுமையான அனுபவத்தை நாம் பெறும்பொழுது அதில் ஆபத்தும் இருக்கும். செல்வம் அதிகரித்தாலோ அல்லது நண்பர்கள் பெருகினாலோ அல்லது அதிகமான உலக சந்தோஷம் வந்தாலோ உலக காரியங்களின் திருப்தியில் இருதயமானது எப்படி ஒரு புலப்படாத சந்தோஷத்தை காண்கிறது! துக்கமோ அல்லது அதிருப்தியோ உணரப்படும்போது, வசதியோ உடல்

சுகமோ குறையும் போது சத்துருக்கள் நமக்கு விரோதமாக நிந்திக்கும் பொழுதோ, நண்பர்கள் விலகும்போதோ இயற்கையான சபாவம் நம்பிக்கையின்மையும் சோர்வுமே ஆகும்.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மகா போராட்டத்தின் மிக முக்கியமான பகுதி இங்கே இருக்கிறது. அவனது பழைய சபாவத்தின் மனோபாவத்திற்கு எதிராக போராடி அவனது இரட்சிப்பின் அதிபதியின் பலத்துடன் உறுதியுடன் வெற்றியை எதிர்பார்க்க வேண்டும். வெளியரங்கமான சாதகமான நிலைமைகளின் மயக்கும் செல்வாக்குகளுக்கு நாம் வளைந்து கொடுக்கவோ துன்பகாலம் மற்றும் சோதனையின் ஆழத்தில் நாம் அழிந்து போய்விடவோ கூடாது. அவனது அனுபவங்கள் கடினமானதாகவும் வேதனையாகவும் இருந்தாலும், தன்னை கடினமாக்கிகொள்ளவோ, கோபமடையவோ, தன்னை கசப்பானவனாகவோ, அன்பில்லாதவனாகவோ அல்லது சிடுசிடுப்பானவனாகவோ ஆக அனுமதிக்கக்கூடாது. ஒரு உக்கிராணக்காரனாக தனது உண்மைத்தன்மையை நிரூபிப்பதற்கு தேவன் அன்பினால் அருளிச் செய்திருக்கும், உலக அசீர்வாதங்களின் நிமித்தம் அவன் பெருமையையோ, சுயநீதியையோ தன்னிடத்தில் அனுமதிக்கக்கூடாது.

வருத்தத்தின் ஆழங்கள் சந்தோஷத்தின் உயரத்திற்கு வழிநடத்துகிறது

வருத்தமும் வேதனையும் ஒரு வெள்ளத்தைப் போல அடிக்கடி வரலாம். ஆனால் அவர் அனுமதிக்கிற ஒவ்வொரு அனுபவத்திலும் கர்த்தர் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனுமாயிருப்பார். வருத்தத்தையும் துன்பத்தையும் அறிந்தேயிராத ஆத்துமாவானது கர்த்தருடைய அன்பு மற்றும் உதவி புரியும் தன்மையின் மேன்மையையும் சந்தோஷத்தையும் இன்னும் கற்றறியவில்லை. தாங்கமுடியாத வருத்தமும் வேதனையும் வருகிற காலத்தில்தான், நாம் கர்த்தரிடம் இழுக்கப்படுகிறோம். விசேஷமாக அவர் நம்மிடம் நெருங்குகிறார். சங்கீதக்காரன், ஆழ்ந்த வருத்தத்தில் இருந்து, கர்த்தரை நோக்கி கூப்பிடுகிறார்.

போது இதைக் கண்டார், அவர் கூறியதாவது: “கர்த்தாவே ஆழங்களிலிருந்து உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன். ஆண்டவரே, என் சத்தத்தைக் கேளும்; என் விண்ணப்பங்களின் சத்தத்திற்கு உமது செவிகள் கவனித்திருப்பதாக.” (சங்கீதம் 130:1,2) தனது பலவீனங்களையும் குறைகளையும் உணர்ந்து, ஒவ்வொரு அபூரணத்திலிருந்தும் முழு விடுதலையை வாஞ்சித்து, இரட்சிப்பின் தெய்வீக திட்டத்தை கிறிஸ்து மூலமாக நிறைவாக கொடுக்கிறதை குறித்து தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போது அவர் கூறுகிறதாவது: “ கர்த்தாவே, நீர் அக்கிரமங்களை கவனித்திருப்பீரானால், யார் நிலைநிற்பான், ஆண்டவரே, உமக்கு பயப்படும்படிக்கு உம்மிடத்தில் மன்னிப்பு உண்டு.” (சங்கீதம் 130:3,4)

தனது அபூரணமான மனதின் வேதனைகளையும், நீதியின் பூரண பிரமாணத்தை அளவிட முடியாததையும் ஆத்துமாவானது உணரும்பொழுது இப்படிப்பட்ட உறுதிமொழிகள் எவ்வளவு விலையேறப்பெற்றது! நமது இருதயங்கள் உண்மையாயும் விசுவாசமாயும் இருக்கும்போது, நமது மட்பாண்டத்தின் தவிர்க்க இயலாத குறைகளை நமது தேவன் எண்ணாதிருக்கிறார் என்பதை நாம் அறியும்போது எவ்வளவு ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது! பரிசுத்தமாக்கப்படுவதற்கு நாம் நமது இரட்சகரின் புண்ணியத்தின் மூலம் நாம் அனுதினமும் தேவனிடத்தில் வந்தால் நமது தோல்விகள் நம்மேல் சாட்டப்படாமல் இலவசமாக மன்னிக்கப்பட்டு, கழுவப்படுகிறோம். நமது இரட்சகரின் பரிபூரண நீதியே நமது மகிமையின் வள்திரமாக இருக்கிறது. அதை அணிந்து கொண்டு நாம் தேவனிடத்தில் தாழ்மையான தைரியத்துடன் நாம் வரலாம் – ராஜாதிராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவுமாகிய மகா யேகோவாவின் பிரசன்னத்திற்குள்ளும் செல்லலாம்.

இப்படியாக நமது மாம்சத்தின் பலவீனங்களை தேவன் மன்னித்து நம்மை முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவரது பிரியமான பிள்ளைகளாக கருதி நம்முடன் ஐக்கியம் வைத்தால் நாம் ஒருவர்மேல் ஒருவர் பிரியம் வைத்து, அவர்களது மாம்சீக பலவீனங்களை எண்ணாமலும் ஒருவருக்கொருவர் குற்றம் சுமத்தாமலும் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களும் இந்த மாம்சீக பலவீனங்களுக்காக மனம் வருந்தி தங்களால் முடிந்தவரை தேவனுடைய கிருபையால் அவற்றை மேற்கொள்ள மிகவும் மனப்பூர்வமாக முயற்சி செய்வார்கள். அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை ஒவ்வொரு கர்த்தரின் பிள்ளைக்கும் பிரயோகிக்கலாம். “தேவன் நம் பட்சத்தில் இருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்? ..... தேவன் தெரிந்துகொண்டவர் மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறவன் யார்? தேவனே அவர்களை நீதிமானாக்குகிறவர். ஆக்கினன்குள்ளாக தீர்க்கிறவன் யார்? கிறிஸ்துவே மரித்தவர்.” (ரோமர் 8:31,33,34) இந்த காரியம் வேறாக இருக்கிறது. மாம்சீக பலவீனங்களை கட்டுப்படுத்த சரியான முயற்சி எடுக்காமல் விட்டு, அவைகளை வளர்த்து

நீதிமானாக்கப்பட்டால் பிழைகள் தொடரும், உண்மையிலேயே அவைகள் நமக்கு எதிராக குற்றம் சுமத்தும். “நம்மை நாமே நிதானித்து” அறியாமலும் அவைகளை சரிபண்ண முடிவான தீர்மானம் எடுக்காமலும் இருந்தால் தேவனே நம்மை நியாயந்தீர்த்து தண்டிப்பார்.” (1 கொரிந்தியர் 11:31,32)

கவலைகளின் மத்தியில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு குழப்பங்களும் கஷ்டங்களும் வரும். நமது ஆத்துமாவை அமைதியாகவும், பொறுமையாகவும் வைத்திருக்க நாம் அவரிடம் முழுமையாக நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். அவரது நல்ல வழியில் நாம் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். கர்த்தருக்காக பொறுமையுடன் காத்திருப்பது எவ்வளவு அவசியமானது. சங்கீதக்காரன் கூறுகிறதாவது: “கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறேன், என் ஆத்துமா காத்திருக்கிறது; அவருடைய வார்த்தையை நம்பியிருக்கிறேன். எப்பொழுது விடியும் என்று விடியற்காலத்துக்குக் காத்திருக்கிற ஜாமக்காரரை பார்க்கிலும் அதிகமாய் என் ஆத்துமா ஆண்டவருக்குக் காத்திருக்கிறது.” (சங்கீதம் 130:5,6) ஒவ்வொரு வருத்தம் மற்றும் துன்பத்திலும் முரண்பாடு மற்றும் வெறுப்பின் உணர்வினாலும், காயத்தினாலும் இருதயத்தில் இரத்தம் வரச்செய்து, ஆவியை ஜெயங்கொள்ள பயமுறுத்தும்போது, தேவனுடைய பிள்ளை “அவர் அறிவார் அவர் நேசிக்கிறார், அவர் அக்கறை காட்டுகிறார்” என்பதையும் அவரது ஊழியம் செய்யும் தூதன் நமது அருகே எப்பொழுதும் இருக்கிறான் என்பதையும் நமது திராணிக்கு மேலாக சோதனை அனுமதிக்கப்பாது என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். நமது குணலட்சணமாகிய விலையேறப்பெற்ற பொன் அழியவோ அல்லது காயப்படவோ அனுமதிக்கப்படாதிருக்க நமது அன்பான ஆண்டவர் அக்கினி சூளையின் அருகே அதன் வெப்பம் உயர்த்தப்படாதிருக்கும்படி நின்று கொண்டிருக்கிறார். அவரது கிருபையினால் இந்த அனுபவங்கள் நமது நன்மைக்கு ஏதுவானதாக இல்லையென்றால் அவைகள் ஒதுக்கப்படும். தேவையற்ற வருத்தத்தையும் தேவையற்ற துன்பத்தையும் அனுமதியாதபடி நம்மேல் மிகவும் அன்பு செலுத்துகிறார்.

பொறுமையோடு

காத்திருத்தலுக்கான வெகுமதி

“ உன் வழியைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்து அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிரு; அவரே காரியத்தை வாய்க்கப்பண்ணுவார். உன் நீதியை வெளிச்சத்தைப் போலவும், உன் நியாயத்தைப் பட்டப்பகலைப் போலவும் விளங்கப் பண்ணுவார். கர்த்தரை நோக்கி அமர்ந்து அவருக்குக் காத்திரு.” (சங்கீதம் 37:5,7) நீண்ட காலமாக வேண்டிப் பெற்ற வெளியரங்கமான அமைதி மற்றும் சமாதானமும், பொறுமையோடு சகித்தலும் சோதனைக்குட்படும்போது, நாம் ஏமாற்றம் அடையகூடாது. நமது விசுவாசம் ஆட்டங்காண அனுமதிக்கக்கூடாது. நமது ஜெபங்களுக்கு பதில் தாமதமாவதாக காணப்படும்போது நமது பிதா நம்மை மறக்கவில்லை. வெளியரங்கமான சமாதானமும், அமைதியும் புதுசிருஷ்டிகளாக நமக்கு எப்பொழுதுமே நமது தேவைக்கு தகுதியான நிலைமை அல்ல. இது நம்மில் ஆவியின் கணிகள் வளர்ந்து அபிவிருத்தியடைவதற்கு நாம் விரும்பத்தக்க

நிலைமைகள் அல்ல. ஆகையால் “உங்களை சோதிக்கும்படி உங்கள் நடுவில் பற்றியெரிகிற அக்கினியைக் குறித்து ஏதோ புதுமையென்று திகையாமல்..... சந்தோஷப்படுங்கள்.” (1 பேதுரு 4: 12,13) நமது தலையிலுள்ள மயிரையெல்லாம் எண்ணிவைத்திருக்கிற தேவன் தம்முடைய மிகவும் பலவீனமுள்ள எளிமையான குழந்தையின் தேவைகளையும் துன்பங்களையும் குறித்து அலட்சியமாக இருக்கவேமாட்டார். இப்படிப்பட்ட அன்பான, நிலையான கவனிப்பைப் பற்றிய உணர்வு எவ்வளவு இன்பமாக இருக்கிறது! “அவர் சமாதானத்தை அருளினால் யார் கலங்கப்பண்ணுவார்?” (யோபு 34:30)

ஒவ்வொரு துன்பத்திலும் வருத்தத்திலும் உலகம் காணாத ஓர் ஆசீர்வாதமான ஆறுதலை உண்மையிலேயே பரிசுத்தவான்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிள்ளையைத் தவிர வேறு யாரும் இதை அறிய இயலாது. இந்த ஆறுதல் என்பது என்ன? சிலுவையின் கொடியின் கீழ் உள்ள பட்டியலில் சேர்க்கப்படாமலும், தேவனுடைய மகிமையின் சாயலுக்கு ஒப்பாக உருவாக்கப்படுவதற்கு அவரது கையில் தன்னை முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுக்காமலும் உங்களுடைய சொந்த விழுந்துபோன சுபாவத்தின் இயல்புகளில் இடர்பாடுகளை தவிர்க்க மனப்புர்வமாக முயற்சிக்காமலும், யோக்கியமில்லாத துன்பமார்க்கமான சந்ததியின் மத்தியில் நீதியிலும் சத்தியத்திலும் மனநிறைவு கொள்ளாமலும் இருக்கிற உங்களில் எப்படி இந்த தெய்வீக ஆறுதலின் இன்பத்தை அறியமுடியும்? போர்க்கள வாழ்க்கையில் காயப்பட்ட ஆவிகளுக்கு கீலையாத்தின் பிசின் தைலமாக அது இருக்கிறது. அது இரக்கமற்ற பகைவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட தளர்ச்சியடைந்த ஆத்துமாவுக்கு ஊக்கமூட்டும் களைப்பை போக்கும் பானமாக இருக்கிறது. இருதயமும் மாம்சமும் தோல்வியடையும் போது நம்பிக்கையையும், அன்பையும், தைரியத்தையும் தரவல்ல மிருதுவான வார்த்தையாக அது இருக்கிறது. குணமளிக்கும் அல்லது புத்துணர்ச்சி அளிக்கும் ஒரே ஆறுதல், தெய்வீக ஆறுதலாக இது இருக்கிறது. இராஜாதி இராஜாவின் ஊழியத்தில் பகற்கால வெப்பம் மற்றும் சுமைகளை தாங்குகிற உண்மையுள்ள உயர்ந்த ஆத்துமாக்களுக்கு மட்டுமே இது ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உற்சாகமின்றி உலக ஓட்டத்தோடு திரிகிறவர்களும் மாம்சீக சுபாவத்தில் கீழ்நோக்கி செல்கிறவர்களும் அதன் இன்பத்தின் அறிவிப்பை பெறவே மாட்டார்கள்.

நமது தேவன் எப்படிப்பட்ட அன்பானவராக இளகிய மனம் படைத்தவராக, ஞானமுள்ளவராக பலம்வாய்ந்தவராக இருக்கிறார்! அவர் பேரில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவர்களை அவரது வாக்குத்தத்தங்கள் கைவிடுவதேயில்லை. நமது முயற்சிகள் நல்லதாக இருப்பதாகவும் நன்றாக செய்யப்படுகிறதாக நாம் உணர்ந்தாலும் அது பலனளிக்காமல் இருக்கிறது. காரணம் உள்ளும், புறமும் எதிர்ப்பு பலமாக இருக்கிறது. நாம் பலவீனமாக இருக்கும்போது, நமது

உதவியற்ற நிலைமையையும் தகுதியற்ற நிலைமையும் உணரும்போது, நாம் கர்த்தரிலும் அவரது வல்லமையின் சக்தியிலும் நாம் பலமுள்ளவர்களாயிருப்போம். அதன்பிறகு நமது பலவீனத்தில் அவரது பலம் பூணம் அடைந்ததை நாம் உணரமுடியும். அவரது சித்தத்தை செய்ய நாம் உண்மையாக பாடுபடும்போது நாம் பலவீனமாகவும், முடமாகவும் இருப்பது நமது தேவனின் வல்லமையிலிருந்தும் அன்பிலிருந்தும் நம்மை பிரிக்காது. ஏனெனில், “நமது உருவம் இன்னதென்று அவர் அறிவார், நாம் மண்ணென்று நினைவுகூருகிறார்.” கஷ்டமும், சோதனையும் நிறைந்த இடுக்கமான வழியில் நமது ஓட்டத்தை தைரியத்துடன் தொடர கர்த்தரின் இந்த பலத்தை அதிகமதிகமாக இன்னும் நாம் பற்றிக் கொள்வோமாக. ஊழியத்தில் வலியும் வருத்தமும் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு உண்மையிலேயே விலையேறப்பெற்றது!

“யோபுவின் பொறுமையைக் குறித்து கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்”

ஒவ்வொரு காலத்தின் பரிசுத்தவான்களும் துன்பங்கள் மற்றும் வருத்தங்களின் ஆசீர்வாதங்களை கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கீதக்காரன் தாவீது கூறுகிறதாவது: “நான் உபத்திரவப்பட்டது எனக்கு நல்லது, அதினால் உமது பிரமாணங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.” மேலும் “நான் உபத்திரவப்படுவதற்கு முன் வழிதப்பி நடந்தேன். இப்பொழுதோ உமது வார்த்தையைக் காத்து நடக்கிறேன்.” (சங்கீதம் 119 :71,67) தேவனுடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரன் யோபு ஏறக்குறைய அழிந்து போகக்கூடிய கஷ்டங்களை அனுபவித்தார். சோதனைகள் கொடுக்கப்பட்டதிற்கான பலனை பெற்றபிறகு கர்த்தர் யோபுவை பெரிய இடத்திற்கு கொண்டு வந்தார். அவர் தமது கடுமையான அனுபவங்கள் மூலம் பலப்படுத்தப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டார். நம்மில் யாராவது மிக சொற்பமானவர்களே அதிக பாடுகளை அடைந்திருக்கக்கூடும். அவர் சொத்துக்கள் அனைத்தையும் இழந்தார். பிறகு அவர் நேசித்த அனைத்து பிள்ளைகளையும் இழந்தார். பிறகு அவரது மனைவியின் பற்று மற்றும் அன்பை இழந்தார். கடைசியாக அவரது உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலை வரை பருக்களால் வாதிக்கப்பட்டார், எல்லாவற்றிற்கும் பிறகு அவரது நண்பர்கள் அவரது மகா சோதனைகளை கேள்விப்பட்டு அவரை பார்க்க வந்தார்கள். ஆனால் அவருக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்கு பதிலாக இந்த எல்லா கேடு நாசங்களுக்கும் அவரது பாவங்கள் தான் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் அவரது அனுபவங்களெல்லாம் அவரது அவிசுவாசத்தினால் தேவன் கொடுத்த தண்டனையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறி அவரது துக்கத்தை அதிகப்படுத்தினார்கள். நிச்சயமாக தரித்திரரான யோபு உபத்திரவப்பட்டார்!

ஆனால் அவர் தேவன் பேரில் தனக்கு இருந்த விசுவாசத்தை இழந்தாரா? அவர் சொன்னதைக் கேளுங்கள்: “கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார். கர்த்தருடைய நாமத்திற்கு ஸ்தோத்திரம்!” (யோபு 1:21) “அவர் என்னைக்

கொன்று போட்டாலும், அவர் மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பேன்.” (யோபு 13:15) யோபு உண்மையிலேயே மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டாலும் தனது குணலட்சணத்தையும் கர்த்தரின் மேல் உள்ள தனது விசுவாசத்தையும் காத்துக் கொண்டார். அவர் தேவனை ஒருபோதும் குற்றம் சொல்லவில்லை. தேவனும் தமது உண்மையுள்ள ஊழியனை கைவிடவில்லை. தன்னை குற்றஞ்சாட்டினவர்களை கண்டனம் செய்தார். தனக்காக பலிகளை செலுத்தும்படி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டார். அவர்களுடைய மீறுதல்களை மன்னிக்கும்படி யோபுவை அவர்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். முடிவில் முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் மிகவும் அபரிமிதமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார். தேவன் யோபுவை மனுக்குலம் முழுவதற்கும் ஒரு பெரிய முன்னடையாளமாக வைத்தார். இந்த மனுக்குலம் விழுந்துபோன நிலைமையிலிருந்து துன்பத்தின் அனுபவங்கள் மூலம் அவர்கள் ஞானவான்களாக்கப்பட்டு ஆசீர்வாதத்துடன் ஆதாமில் இழந்த அனைத்தையும் திரும்பப் பெற போகிறார்கள். எல்லாவற்றிலும் எப்படி கர்த்தர் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்! உண்மையான அவரது பிள்ளைகள் அவரது அன்பை எப்பொழுதுமே சந்தேகப்படக்கூடாது.

“என்ன வந்தாலும் விசுவாசமானது தேவனை உறுதியாக நம்பும்.”

தேவனுடனான நெருக்கமான ஐக்கியத்தின் மதிப்பு

கர்த்தரிடத்திலும் நமது வாழ்க்கையில் அவரது அநேக அருட்கொடைகளிலும் தொடர்ச்சியான நம்பிக்கை வைக்கும்பொழுது மேன்மையான சொந்த பரிச்சயம் மற்றும் நெருங்கிய தொடர்பு போன்றவை பக்குவடைந்திருப்பதில் அவரில் நாம் சந்தோஷப்படும்படி கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். ஆம், இருதயம் இருதயத்திற்கு பதிலளிக்கும்போது, ஏறெடுக்கப்படும் ஜெபம் சமாதான பதிலை கொண்டு வரும்போது, நமது பாதையில் வழிநடத்துதலில் தெய்வீக அன்பும் கவனிப்பும் காணப்பட்டிருக்கும்பொழுது, பிதாவும் குமாரனும் நம்முடன் நிலைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். நமது பாதை இருளாக இருந்தாலும் நம்மைச் சுற்றி இருக்கிற புயல் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தாலும் தெய்வீக பாதுகாப்பின் சிந்தை எப்பொழுதும் நம்மிடம் இருக்கும். அதனிடத்தம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் மனமுறிவடைவதில்லை. தள்ளப்பட்டாலும் நாம் மடிந்துபோகிறதில்லை; துன்பப்படுத்தப்பட்டாலும் கைவிடப்படுவதில்லை; நமது பிதாவின் கரம் எப்பொழுதும்

நமக்கு கவசமாயும் அவரது அன்பும் கவனிப்பும் நிச்சயமாக உறுதியாயும் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

தேவனுடன் உண்மையான இருதய தயவுக்குள் வருகிறவர்கள், அவர் எல்லா நன்மைக்கும் சத்தியத்திற்கும் ஆசீர்வாதத்திற்கும் ஊற்று என்பதை காண அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் அவர் அவர்களுக்கு பிரியமானவர். அவரது வேதம் அவர்களது மனமகிழ்ச்சி, அவரது நட்பும் அன்பும் அவர்களது வாழ்க்கை. இப்படியாக இருதயமானது தேவனை மையப்படுத்துகிற அளவுக்கு வரும் பொழுது அவருக்குள் நம்மை ஒப்புவிப்பதற்கு அதுவே பெரிய இயற்கையான உந்துவிசையாக இருக்கிறது. இவர்கள் உண்மையாக இந்த பாடலை பாடலாம்.

“ஒன்றும் அறியாமல் நான் போவதைக் காட்டிலும்

நான் போகாமலே இருப்பேன்;

நான் தனியாக வெளிச்சத்தில் நடப்பதைக் காட்டிலும்

நான் தேவனோடு இருளில் நடப்பேன்;

நான் தனியாக பார்த்துப் போவதைக் காட்டிலும்

நான் விசுவாசத்துடன் அவருடன் நடப்பேன்.”

நிச்சயமாக இவைகளே அவர்களது இருதயத்தின் ஆசையாக இருக்கிறது. எந்த நன்மையும் அவர்களுக்கு நிறுத்தி வைக்கப்படாது. அவர்களது ஊக்கமான ஜெபங்கள் அதிகமாக பயன்படுகிறது. கர்த்தரின் நல்ல நேரத்தில் அவர்களது நீதி, தவறாக புரிந்து கொள்ளப்படும் தவறாக அறிவிக்கப்படும் தவறாக பேசப்படும் இருந்தாலும், அது தெளிவாக மேகமில்லாமல் பரவலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவரப்படும். அவர்களது தீர்ப்பு, அவர்களது ஓட்டம் மற்றும் இருதயத்தின் நீதி, நியாயங்கள் மதியான வேளையைப்போல கொண்டுவரப்படும். நாம் சத்துருவின் கைகளில் அந்நியராகவும் இங்கே இருக்கும்போது சரீர பிரகாரமாகவும் ஆவியின் பிரகாரமாகவும் போஷிக்கப்படுவோம், பராமரிக்கப்படுவோம், “பரதேசியாய் தங்கும் வீட்டில்” களிசூர்ந்து சந்தோஷமாய் இருப்போம். தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் உண்மையிலேயே விலையேறப்பெற்றது. கடந்தகால பரிசுத்தவான்கள் வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதலுக்கு சாட்சியங்களை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

“தாகத்தை தணிக்க என்றென்றும் பாய்கிற ஒரு

ஆறு இருக்கும்போது யார் பயப்படுவார்கள்?

கொடுக்கிற கர்த்தரைப் போல, கிருபையானது

யுக்யுகமாக குறைவதில்லை!”

R5803

“This Honour have all his saints”

“இந்தக் கனம் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள்
யாவருக்கும் உண்டாகும்”

“பரிசுத்தவான்கள் மகிமையோடே களிசூர்ந்து, தங்கள் படுக்கைகளின்மேல் கெம்பீரிப்பார்கள். ஜாதிகளிடம் பழிவாங்கவும், ஜனங்களைத் தண்டிக்கவும், அவர்களுடைய ராஜாக்களைச் சங்கிலிகளாலும், அவர்களுடைய மேன்மக்களை இருப்பு விலங்குகளாலும் கட்டவும், எழுதப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பை அவர்கள் பேரில் செலுத்தவும், அவர்கள் வாயில் கர்த்தரை உயர்த்தும் துதியும், அவர்கள் கையில் இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயமும் இருக்கும். இந்தக் கனம் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள் யாவருக்கும் உண்டாகும்.” (சங்கீதம் 149 :5,9)

இன்னும் மாம்சத்தில் இருக்கக்கூடிய கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாகிய பரிசுத்தவான்களுக்கு எசேக்கியேல், சகரியா, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முதலியவைகளை உள்ளடக்கிய அனைத்து தேவனுடைய வசனங்களையும் முழுவதுமாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு காலம் வரும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோமோ என்று நாம் அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறோம். இதற்கு பதிலாக, கேள்வி கேட்டவர்களுக்கு பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு (குற்போது பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு) முன்பு பரிசுத்த பவுல் எழுதினதை ஞாபகப்படுத்துகிறோம். “தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.” “தேவ வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.” ஆகையால் பரிசுத்த பவுலும் அவரது காலத்தைச் சேர்ந்த மற்ற கிறிஸ்தவர்களும் “ஆவியின் பட்டயத்தை” வைத்திருந்தார்கள் என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். தேவனுடைய வசனத்தின் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளை அவர்களும் புரிந்து கொள்ளவில்லை; ஏனெனில் அது புரிந்துகொள்ள ஏற்றகாலம் அல்ல. உதாரணத்திற்கு, தானியேலின் தீர்க்கதரிசனம் முடிவு காலம் மட்டும் முத்திரிக்கப்பட்டு இருக்கும் என்று தேவதூதன் சொன்னான். அநேக மற்ற தீர்க்கதரிசனங்களும் அப்பொழுது வெளியாக்கப்படவில்லை. இது ஏறக்குறைய எல்லா காலங்களிலும் உண்மையாக இருக்கிறது. தீர்க்கதரிசனமானது படிப்படியாக வெளியாகும் தற்காலம் முன்னிருந்ததைக்காட்டிலும் அதை புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஏற்ற காலமாக இருக்கிறது.

ஆகையால் வரக்கூடிய காலங்களில் வேதாகமத்திற்கு மதிப்பு இருக்காது என்று நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. மாறாக, அதற்கு அதிக மதிப்பு இருக்கும். வேதாகமம் அப்பொழுது தேவனுடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரே கருவியாக இராதுபடி, நாம் இப்பொழுது சரித்திரங்களை பயன்படுத்துவது போல தகவல்களை தருகிற ஒரு கருவியாக இருக்கும். அது மனிதர்களுக்கு தேவனுடைய பிரமாணங்கள் முதலானவைகளை தெளிவாக விளக்கும். வேதாகமம் விவரித்து பேசுகிற ஒவ்வொரு காரியத்தையும் திரையின் இந்தப்பக்கம் நாம் இருக்கும்போது சபையானது தெளிவாகப் பார்க்கும். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “இப்பொழுது நாம் கண்ணாடியில் நிழலாட்டமாய்ப் பார்க்கிறோம். அப்பொழுது முகமுகமாய் பார்ப்போம்.” நாம் தெளிவாகப் பார்ப்போம்.

ஏனெனில் நாம் அப்பொழுது நமது கர்த்தரைப் போல் இருப்போம். இப்பொழுது நாம் கொஞ்சமாக அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் அப்பொழுது நாம் அறியப்பட்டிருக்கின்றபடியே அறிந்துகொள்ளுவோம். (1 கொரிந்தியர் 13:12)

வேதாகமம் எதிர்காலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் என்றும், இந்த புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளபடி உலகமனைத்தும் நியாயநீர்க்கப்படும் என்றும் வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு கூறுகின்றன. மேலும் அது புத்தகங்கள் (பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள்) திறக்கப்படும் என்று அறிவிக்கிறது. அதுவரை அவைகள் திறக்கப்படவில்லை என்பதை இது உணர்த்துகிறது. (வெளிப்படுத்தல் 20:12) அவைகள் தற்போது தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு நன்றாக திறந்திருக்கின்றன. விசுவாசவீட்டாருக்கு ஒவ்வொரு வேளையிலும் “காலத்திற்கேற்ற உணவு” கிடைக்கிறது என்றும் நாம் விசுவாசிக்கிறோம். தற்காலத்தைப்போல முற்காலத்தில் ஆவிக்குரிய காரியங்களைப்பற்றிய அறிவு இந்த அளவுக்கு தேவைப்படவில்லை. புத்தகங்கள் தற்போது விரிவாக திறக்கப்பட்டிருப்பது போல இதற்குமுன் திறக்கப்படவில்லை. தற்போது தேவனுடைய முழு திட்டமும் மிகவும் தெளிவாக பிரகாசிக்கிறது. இந்த புத்தகங்கள் உயிர்த்தெழுதலின் மாறுதலுக்காக திரைக்கு இந்தப்பக்கம் இருக்கிற கர்த்தருடைய ஜனங்களால் புரிந்து கொள்ளப்படும். இதைத்தவிர வேறு எதையும் நாம் அறியோம்.

தற்போது வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது

தற்காலத்தைப்பற்றி பேசும்போது நாம் நினைப்பது போல தீர்க்கதரிசி தாவிது, “பரிசுத்தவான்கள் மகிமையோடே களிசூர்ந்து, தங்கள் படுக்கைகளின் மேல் கெம்பீரிப்பார்கள்” என்று கூறுகிறார். தேவனுடைய பிள்ளைகள் சோதனையிலும் கூட சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும். இந்த அனுபவங்கள் நமது குணலட்சண அபிவிருத்திக்கும், இராஜ்ய மகிமைக்கு, நம்மை தயார்படுத்தவும். கிரியை நடப்பிக்கிறது என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். இந்த காலத்தில் பரிசுத்தவான்கள் தேவனை ஸ்தோத்தரித்து பாடும்போது தங்கள் படுக்கைகளின் மேல் இளைப்பாறுவார்கள் என்று சங்கீதக்காரன் இங்கே முன்னுரைக்கிறார். படுக்கைகள் என்பது ஒருவரது விசுவாசத்தையோ அல்லது ஒருவரது முழு மத நம்பிக்கையையோ குறிக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளும்வரை இந்த அறிக்கை அர்த்தமற்றதாக இருந்திருக்கும்.

சிலர் சிறிய விசுவாசமாகிய படுக்கையில் படுத்திருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு இடம் போதாமலும் வெதுவெதுப்பானதுமான சுகமாகவும் இல்லாதிருக்கிறது. உண்மையான தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் இந்த காலத்தில் போதுமான முழு படுக்கையிலும், முழுவதும் மூடக்கூடியதும் வெது வெதுப்பானதுமான சுகமான படுக்கையிலும் இளைப்பாறுவார்கள். இந்த தீர்க்கதரிசன

பட்டம், தேவனுடைய பிள்ளைகள் சுகமான விசுவாசத்தில் இளைப்பாறுவதையும் மற்றவர்கள் ஓய்வின்றி அசௌகரியத்தில் இருப்பதையும் காண்பிக்கிறது. நல்ல படுக்கைகளின் ஓய்வு எடுப்பது அவர்களது நல்ல மனோபக்குவத்தை குறிக்கிறது. கர்த்தரை துதிக்கும்போது அவர்கள் “இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை” திறமையாக பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையிலுள்ள பட்டயம் வேதாகமம் ஆகும். தேவனுடைய வசனத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பற்றிய முழு அறிவையும் அவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. ஆனால் இந்த காலத்தில் பட்டயத்தை சரியானபடி பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு அனைத்து அறிவையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இந்த காலத்திற்கு என்று தேவன் திட்டமிட்டிருந்த அனைத்து அறிவையும் பெற்றிருப்பார்கள்.

“அவர்கள் வாயில் கர்த்தரை உயர்த்தும் துதி” இருக்க வேண்டும் என்று சங்கீதக்காரன் கூறுகிறார். பரிசுத்தவான்கள் எப்பொழுதைக் காட்டிலும் தற்போது தேவனை அதிக அறிவுடன் துதிக்க முடியும். தேவனுடைய குணலட்சணங்களை மிக நன்றாக நாம் காண முடியும். ஏனென்றால் அறியாமை, தவறான அபிப்பிராயம், மாயை, தெளிவின்மை எல்லாம் பறந்து போயின, தேவனுடைய வார்த்தை எப்பொழுதைக் காட்டிலும் அதிகமாக பிரகாசிக்கிறது. நமது சகோதரர் ஜான் கேல்வின் வாயில் கர்த்தரை உயர்த்தும் துதியின் சத்தத்தை நம்மால் கேட்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அது கோடான கோடி ஜனங்களுக்கு நித்திய ஆக்கிணையை தேவன் கொடுப்பார்

என்று அறிவிக்கிறதற்கான கர்த்தரை உயர்த்தும் துதி நிச்சயமாக அல்ல. அல்லது தற்காலத்தில் இந்த பயங்கரமான போதனையை போதிக்கிற ஜனங்களின் வாயிலிருந்து வரும் கர்த்தரை உயர்த்தும் துதியும் அல்ல.

தேவனுடைய நாமம் அனுதினமும் தூஷிக்கப்படுகிறது. அவரது மகிமையான குணலட்சணம் இழிவுபடுத்தி தவறாக அறிவிக்கப்படுகிறது. தேவன் ஒரு பேய்த்தனமான திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார் என்று உலகம் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுக்குலத்தில் பெரும்பாலானவர்களை வதைப்பதற்காக தேவன் நரகம் என்ற ஒரு இடத்தை தயார்படுத்தி வைத்திருக்கிறார். அங்கே, பேய்களை இந்த வதைக்கிற வேலையை நித்தியமாக காலாகாலமாக செய்வதற்கு முன்னரே வைத்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைகளுடனும் போதனைகளுடனும் இணைந்து உயர்த்தும் துதி எதுவுமில்லை, ஆனால் இதற்கு முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அவரது வசனத்திற்கு நெருங்கியிருந்து தேவனுடைய அன்பு, ஞானம், நீதி மற்றும் வல்லமை ஆகியவைகளைப் பற்றிய ஆச்சரியமான கதைகளை கூறக்கூடியவர்களாயிருக்கிறார்கள். தவறுகளை கட்டி, விலங்கு போடுகிற வேலையை சத்தியமானது நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. தலைப்பு வசனத்தில் சங்கீதக்காரன் கூறுகிற வார்த்தைகள் இந்த காலத்தில் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இங்கே தெளிவாக வரையப்பட்ட மகா வேலையில் நாம் ஓரளவுக்கு முன்னரே ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

R5804 (R4786)

Pride Goeth Before Destruction

அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை

“அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேடடிமை.” நீதிமொழிகள் 16:18

எருசலேமிலே உசியா என்ற ராஜா பெரியவனும் மகா செழிப்பானவனுமாய் இருந்தான். தேவன் பக்கம் திரும்பி ஒரு நல்ல ஆரம்பத்தை ஏற்படுத்தினான். அவன் தனது தலைநகரையும் தனது நாட்டின் மற்ற பகுதிகளையும் எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாத்து நல்ல நிலைமையில் வைத்திருந்தான். இஸ்ரவேலின் யுத்தங்களைப்பற்றி நினைக்கும்போது, அந்த தேசம் கொஞ்ச காலம் தேவனுடைய ஆளுகையை பூமியில் குறிப்பிட்டது என்பதையும், வேறு எந்த தேசமும் இதற்கு முன்பும் பின்பும் இப்படி இருந்ததில்லை என்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும்.

இஸ்ரவேலின் ராஜாக்கள் தெய்வீக அதிகாரத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள். வேறு எந்த ராஜாக்களும் “கர்த்தருடைய ராஜ்யத்தின் சிங்காசனத்தில் உட்கார்” என்று சொல்லப்படவில்லை. இதற்கு முன்பும் பின்பும் வேறு எந்த ராஜாவும் இப்படி ராஜ்யத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. எனினும் அவர்களது ராஜ்யம், “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பூமியிலே செய்யப்படுவதாக” என்று நாம் தேவனிடம் ஜெபிக்கிற இராஜ்யம் அல்ல. இஸ்ரவேலின்

ராஜ்யம் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு வெறும் அடையாளமான நிழலான ராஜ்யம் ஆகும். மேசியா அதை எதிர்த்த பிறகே, தேவனுடைய ராஜ்யம் உண்மையிலேயே பூமியில் வரும், மனுக்குலத்தை உயர்த்தவும் ஆசீர்வதிக்கவும் அவர் ஆயிரம் வருஷம் அரசாளுவார். அப்பொழுது நீதியை தேடுகிறவர்களை ஆசீர்வதித்து மற்றவர்களை தண்டித்து திருத்துவார். கடைசியில் திருத்த முடியாதவர்களை இரண்டாம் மரணத்தில் அழிப்பார், இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதா ராஜாக்கள் தங்களை பலப்படுத்தி, உறுதிசெய்து, தேவன் தங்களுக்கு கொடுத்திருந்த ராஜ்யத்தை பாதுகாப்பதே அந்த காலத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு மிகவும் இசைவாக இருந்தது.

நமது தலைப்பு வசனத்தின் உண்மைத்தன்மை உசியா ராஜாவில் விளக்கப்பட்டது. அவனது புகழ் வெளிநாடுகளுக்கும் பரவியபோது, தனது பெருமையை உணர ஆரம்பித்தான். பெருமை அவனுக்குள் வந்தது. அவன் தேவனுடைய வெறும் பிரதிநிதி என்பதை மறந்தான். அவனது முதல் கடமை சர்வ வல்லவருக்கு கீழிருந்து தெய்வீக கட்டளையை கேட்டு அதற்கு கீழ்படிவதேயாகும்.

அரசியல் மற்றும் இராணுவ காரியங்களில் பெரிய காரியங்களை நிறைவேற்றின பிறகு உசியா மத காரியத்தில் சாதிக்க முயற்சித்தான். தேவன் அவனைக்குறித்தும் அவனது வெற்றியைக் குறித்தும் தேவன் பெருமை கொண்டார் என்று நினைத்தான். அதே போல பொன்தூப பீடத்துக்கு தூப வர்த்தகத்துடன் ஆசாரியர்கள் நுழையும் விதமாக அவன் ஆலயத்தில் நுழைவதில் தேவன் சந்தோஷப்படுவார் என்று நினைத்தான். ஆலயத்தைப்பற்றியும் அதன் ஒழுங்குகள் பற்றியும் அறிந்தவனாயிருந்தான். ஆனால், தான் அதற்கு மேலானவன் என்று நினைத்தான். அவன் ஆசாரியரை அங்கீகரியாமல் தேவனிடம் நேரடியாக சென்றான்.

தங்களது தொழில் அல்லது அரசியலில் வெற்றிபெற்ற அனேகர் அவர்களது அறிவும் படிப்புமே யேகோவா தேவனுடைய பார்வையில் தேவையானது என்று நினைத்து இதே தவறில் விழுந்து போகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் ஆலயத்துக்கு சென்று தேவனை அங்கீகரித்ததால், அவர்களினிமித்தம் பெருமை கொண்டு அவர்களை எல்லாவிடங்களிலும் முதல் இடத்தில் வைப்பார் என்று நினைக்கிறார்கள். இது தவறானதாக இருக்கிறது. நித்திய மகாராஜா, “நித்திய வாசியும் மகத்துவமும் உன்னதமானவர்” அவரை நெருங்குவதற்கு வழிமுறைகளையும் ஒழுங்குகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார், அவரை நெருங்குவதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு, வேறு வழி எதுவும் இல்லை.

மெல்கிசேதேக் என்றும் ஆசாரியர்

ஒருவர் கூறுகிறதாவது: ஓ! “நான் புரிந்துகொண்டேன். மக்கள் தேவனிடம் நெருங்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் ஆசாரியர்கள் மூலமாகத்தான் நெருங்க முடியும், உசியா ராஜாவும் கூட இஸ்ரேயலின் பிரதான ஆசாரின் மூலமாக தேவனை நெருங்கியிருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்! ஆனால் ஆசாரியர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் மறுக்கிறேன். அவர்களில் அநேகர் அறிவில் என்னைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவர்கள்; அவர்களில் அநேகர் குறைவாக படித்தவர்கள்; அவர்கள் வியாபார அறிவே இல்லாதவர்கள். ஆனால் பாமர மக்கள் தேவனை நெருங்குவதற்கு ஆசாரியர்கள் மூலமாக நெருங்க வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் நான் தேவனை நெருங்குவதற்கு எனது சொந்த அறிவின் பலத்தால் செய்வேன், சர்வவல்லவர் நான் அவரிடம் வருவதில் மிகவும் சந்தோஷமடைவார் என்ற உணர்வுடன் செய்வேன். ‘நான் மற்ற மனுஷரைப் போலவும் இந்த ஆயக்காரனைப்போலவும் இராத்தினால் உம்மை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்’ என்று நான் ஜெபிக்கும் போது அடிக்கடி கூறுவேன்.” (லூக்கா 18:11)

இல்லை, நண்பனே, இது நமது கருத்தும் அல்ல. வேதாகமத்தின் கருத்தும் அல்ல. நாம் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற பாடத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய

பாடமல்ல. கிறிஸ்துவின் சபையில் வேத வாக்கியத்தின்படி அதிகாரம் பெற்ற ஆசாரிய வகுப்பார் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பரிசுத்த பவுல் யூதாசின் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டார். அந்த பன்னிருவரும் வேதவாக்கியங்களின்படி ஒரு ஆசாரிய அதிகாரத்தில் மகா போதகரின் விசேஷித்த கருவிகளாக, வாயாக இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆத்துமா தேவனிடம் நெருங்க விரும்பினால் அவர் தனது சபை பிரிவின் மத்தலைவர்கள் மூலமாக செல்ல வேண்டும் என்று நாங்கள் கூறவில்லை. எனினும், தேவனை நெருங்க ஒரே வழி நமக்காக அவர் ஏற்படுத்தியிருக்கிற மகா பரிசுத்தவாசியாகிய இயேசு மட்டுமே என்று குறிப்பிட்டு கூறுகிறோம். “இயேசுகிறிஸ்து நீதியாக இருக்கிறார்;” “மெல்கிசேதேக்கின் முறையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறார்.” (எபிரேயர் 5:6) “என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” என்பதே அவரது செய்தி. “நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை” என்பதே அப்போஸ்தலரின் செய்தி. (அப்போஸ்தலர் 4:12)

பொன் தூபபீடத்தில் தூபகலசம்

இயேசுவே, உலகத்தை தேவனுடன் ஒப்புரவாக்குவதற்கு தெய்வீக நியமனம் பெற்றவர் என்பதை அறியாதவர்கள் இயேசுவையன்றி தேவனிடம் ஜெபம் மூலம் நெருங்குவதற்கு தேவன் மன்னிக்கலாம். உள்ளத்திலிருந்து உண்மையாக ஜெபித்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அவர்களது ஜெபம் கேட்கப்படலாம். ஏனெனில் அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல, தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை அவர்கள் அறியாமலிருந்ததை “அவர் காணாதவர் போலிருந்தார்.”

ஆனால் உசியா ராஜா தெய்வீக ஏற்பாடுகளை அறிந்திருந்தான். அதாவது ஆசாரியன் மூலமாகவே பொன் தூபபீடத்தில் தூபவர்க்கத்தை செலுத்தலாம் என்பதை அறிந்திருந்தான். அதுபோல, இயேசு மகா மெய்யான ஆசாரியர் என்பதையும் அவர் மூலமாகவே தேவனிடம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்பதையும் அறிந்தவர்கள் அப்படிச் செய்யாதிருந்தால் தண்டனைக்கு கீழாக வருவார்கள். உசியா ராஜா தன்னுடைய கர்வத்தினாலும் அகந்தையினாலும் குஷ்ட வியாதியினால் அடிக்கப்பட்டான்.

குஷ்டரோகம் வேதவாக்கியங்களின்படி பாவத்துக்கு ஒரு அடையாளமாக இருக்கிறது. உசியாவின் அனுபவம் ஒரு முன் அடையாளமாக இருக்கிறது. இயேசு தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஆசாரியர் என்பதை அறிந்து ஜெபத்தில் அவரை ஒதுக்குபவர்கள் தெரிந்தே பாவம் செய்தவர்களாக கருதப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவார்கள். தண்டனையானது அவர்கள் முன்னர் பெற்றிருந்த அறிவுக்கு தக்கதாக இருக்கும்.

ஆசாரியரான எண்பது பராக்கிரமசாலிகள்

ராஜா ஆலயத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு பொன் தூப பீடத்தில் தூபத்தை செலுத்த நுழைந்த பொழுது இவரது பலிக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து பிரதான ஆசாரியரும் உதவி ஆசாரியர்கள் எண்பது பேரும் பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள். இது அவர்களது கடமை. அவர்கள் பராக்கிரமசாலிகள், தைரியமுள்ளவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் பழங்காலத்தில் ராஜாதான் அதிக வல்லமை உடையவனாக இருந்தான். உசியா ராஜா தன்னை பெரியவனாக எண்ணி பெருமை கொண்டதால் தனது ராஜரீக அதிகாரத்தால் எந்த இடையூறையும் எதிர்க்க நினைத்தான்.

தேவனுடைய ஆலயத்தின் ஊழியத்திற்கான கட்டுப்பாடுகளை ராஜா முன்னமே அறிந்திருந்ததையே அவர்கள் வார்த்தைகளால் எதிர்த்தார்கள். “பரிசுத்த ஸ்தலத்தைவிட்டு வெளியே போம்; மீறுதல் செய்தீர்; இது தேவனாகிய கர்த்தராலே உமக்கு மேன்மையாக லபியாது” என்றார்கள். உண்மையான கனம், உண்மையான ஆசீர்வாதம், உண்மையான செழுமை ஆகியவைகளை தெய்வீக ஏற்பாடுகளுக்கு எதிராக காண இயலாது. ஆகையால் ராஜாவின் மார்க்கம் அவனுக்கு அவகீர்த்தியை கொண்டு வர வேண்டும். அவன் தேவனை மகிமைப்படுத்தியிருந்தால் அவன் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றிருப்பான். இதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவனது தெய்வீக சட்ட மீறுதலினால் சாபத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

நமது தலைப்பு வசனமும் “தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான்” (லூக்கா 14: 11) என்ற நமது ஆண்டவரின் வார்த்தைகளும் விளக்கினதுபோல பாடமானது மிகவும் தெளிவாக இருக்கிறது. ராஜாவுக்கு நல்ல நோக்கம் இருந்தாலும் தன்னை உயர்த்துதலும், பெருமையும் இருந்திருக்கக்கூடாது. நல்ல நோக்கமானது, தெய்வீக ஏற்பாடுகளையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் அறிந்துகொள்ள வழி நடத்தியிருக்க வேண்டும். பிரமாணத்தை அறியாது இருப்பது ஒரு சாக்குபோக்கு அல்ல. எனவே அப்போஸ்தலரின் புத்திமதி யாவது, “நீ வெடகப்படாத ஊழியக்காரனாயும் சத்திய வசனத்தை பகுத்துப்

போதிக்கிறவனாயும் உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படிக்கு ஜாக்கிரதையாயிரு.” (2 தீமோத்தேயு 2:15)

பாடமானது தாழ்ச்சியைப் பற்றியதாகும். இது சபைக்கும் உலகத்திற்குமான பாடமாகும். சிலர் பிறவியிலேயே தாழ்மையுள்ளவர்களாகவும், சிலர் அகந்தை உள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். தற்கால எதிராளிகளுக்கு எதிராக போராடுவதில் தைரியம் இருந்தாலும் இந்த கிருபையை பொருத்தவகையில் அகந்தை அவர்களுக்கு ஒரு தடையாக இருக்கிறது. நமது மாமசீக பலவீனத்தினால் இருக்கும் நமது தடைகளானது, இந்த சுவீசேஷ்டயக அழைப்பின் கீழ் வேறு ஒருவர் ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைக் காட்டிலும் அவ்வளவு சமில்லாததாகவும் சலபமானதாகவும் இல்லாதிருக்கிறது. ஏனெனில் எங்கே அதிகமாக கொடுக்கப்படுகிறதோ அங்கே அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. கர்த்தரின் நியாயத்தீர்ப்பு மாமசீக பலவீனம் மற்றும் தோல்விகளின் படி இல்லாமல் இருதயத்தின் படி, முயற்சிகளின்படியாக இருக்கிறது.

தாழ்மை குணத்திற்காக மாத்திரமல்ல, அது இல்லாமல் பரிசுத்த ஆவியின் மற்ற கிருபைகள் வளர்க்கப்பட இயலாது. அப்போஸ்தலர் இந்த ஆவியின் கிருபைகளின் பட்டியலை சாந்தம் என்பதில் ஆரம்பித்து கொடுக்கிறார், இந்த கிருபைகளில் வளர்வதற்கு அல்லது முன்னேறுவதற்கு சாந்தம் இல்லாதிருந்தால் எப்படி முடியும்? சாந்தம் இல்லாதிருந்தால், எப்படி ஒருவர் துன்பத்திலும் சோதனைகளிலும் பொறுமையாகவும் தன்னை ஒப்புக் கொடுக்கவும் முடியும்? எல்லாவற்றிலும் சாந்தமாயில்லாதிருந்தால் எப்படி ஒருவர் எதிராளிகளிடம் அன்பு செலுத்த முடியும்? சாந்தம் இல்லாதிருந்தால் எப்படி ஒருவர் எல்லாரிடமும் பொறுமையாக இருக்க முடியும்? சாந்தம் இல்லாமல் எப்படி ஒருவர் தேவபக்தி உடையவராக இருக்க முடியும்? சாந்தம் இல்லாமல் எப்படி ஒருவர் வேத வாக்கியத்தின்படி அன்புடையவராக இருக்க முடியும்? இந்த கோணத்தில் சபையில் உள்ள அனைவரும் சோதிக்கப்படுவார்கள். மற்ற ஆவியின் கனிகளை வளர்ப்பதற்கு சாந்தமும் தாழ்மையும் அபிவிருத்தி பண்ணப்பட்டு இருதயத்தில் நிரம்பியிருக்க வேண்டும்.

R 5805

Proper Mortification of the Body

சரீரத்தை சரியானபடி அழித்தல்

“மாமசுத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள்; ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள்.” ரோமர் 8:13

அப்போஸ்தலரின் இந்த வார்த்தைகளை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அநேகந்தரம் படித்திருப்பார்கள். அவருடைய உண்மையான பரிசுத்தவான்கள் இவைகளின் கருத்தை பலதடவை நன்கு யோசித்திருப்பார்கள். பரிசுத்தம் குறைவுபடுகிறவர்கள், அநேக தடவை அவைகளைப் படித்து தங்களுக்கு அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு பதிலாக உலகப்பிரகாரமான அண்டை வீட்டாருக்கு பொருத்திப்பார்த்திருக்கிறவர்கள், அந்த வசனத்தின் பாடத்தின்

அழுத்தத்தை தாங்கள் பெறாதபடி அதை இழக்கிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய பரிசுத்த ஜனங்களுக்கு தீர்க்கதரிசி மாமசீக இஸ்ரவேலருக்கு அறிவித்தது போல் “கற்பனையின் மேல் கற்பனையும் பிரமாணத்தின் மேல் பிரமாணமும், இங்கே கொஞ்சமும், அங்கே கொஞ்சமும்” தேவைப்படுகிறது. (ஏசாயா 28:10,13) நமது எளிய மடபாண்டங்கள் மெல்லியதாகவும் ஒழுக்கக்கூடியதாகவும் இருப்பதால் அதற்கு சத்தியம் மற்றும் ஜீவனின் மகா ஊற்றிலிருந்து தொடர்ச்சியான ஈடுகட்டுதல்

தேவைப்படுகிறது.

ஆகையால் கர்த்தரின் ஊழியக்காரரின் இந்த கிருபையான வார்த்தைகளை மறுபடியும் நாம் சிந்தித்து அதன் பாடத்தை நமது உள்ளங்களில் அதிகமாக பதிய வைப்போமாக, இங்கே பரிசுத்த பவுல் இதை கிறிஸ்துவின் சபைக்கே தெரிவிக்கிறார். அதை உலகத்திற்கு தெரிவிக்கவில்லை. மாம்சீக சபாவத்தையும், பூமிக்குரிய காரியங்களையும் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க சபையானது தேவனுடனான ஒரு உடன்படிக்கைக்குள்ளாக முறையாக நுழைந்திருக்கிறது. நமது பூமிக்குரிய வாழ்க்கைகளையும் நம்பிக்கை மற்றும் எதிர்கால பலன்களையும் ஒப்புக்கொடுப்பதில் உண்மையாக வெற்றிக்கொண்டால், நாம் பிழைப்போம் என்று அப்போஸ்தலர் இங்கு உறுதியளிக்கிறார், இதைச் செய்யும்படி நமது கிறிஸ்துவ மார்க்கத்தின் ஆரம்பத்தில் வெறும் உடன்படிக்கை செய்யாமல் நமது சரீரத்தின் அழிவை - நமது சரீரத்தின் செயல்களை அழிப்பதை முடிவுபரியந்தமும் நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

சரீரத்தின் செய்கைகள் என்பது, நமது பாவ சபாவத்தையும், நமது விழுந்துபோன அபூரணங்களையும், பலவீனங்களையும் மாத்திரமல்ல, நமது அனைத்து மானிட ஆசைகளையும் குறிக்கிறது. அவைகளை நாம் நிச்சயமாக அழிக்க வேண்டும். முடிந்தவரை நாம் இவைகளை உடனே குறைச்செய்யவேண்டும். பரம ஓட்டத்திற்கு எந்த அளவிலும் நமக்கு தடையாக இருக்கக்கூடியவைகளை, நமக்கு முன் வைத்திருக்கிற மகிமையான நம்பிக்கையை அடைவதை தடுக்கக்கூடியவைகளை, **அவைகள் பாவமான காரியமாக இல்லாதிருந்தாலும்**, அந்த பூமிக்குரிய ஆசைகளை பலிகொடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் அனைவரும் இதை அனுதினமும் செய்கிறோமா? நாம் மற்றவர்களுடன் கலந்து உலகத்தோடும் அதன் செல்வாக்குகளோடும் தொடர்பு கொள்வதாலும் வாழ்க்கைக்குரிய காரியங்களிலும் ஈடுபடுவதாலும் நாம் தொடர்ந்து மாம்சத்தின் கிரியைகளை அழிக்கிறோமா? மாம்சத்தை சிலுவையில் அறைந்து கொண்டிருக்கிறோமா? பூமிக்குரிய காரியங்களுக்கு நாம் அனுதினமும் மரித்துக் கொண்டிருக்கிறோமா? நாம் ஒவ்வொரு நாளும் மென்மேலும் புது சிருஷ்டியாக வாழ்கிறோமா?

மாம்சத்தை தகாதவிதமாக அழித்தல்

நாம் மாம்சத்தின் கிரியைகளை அழிக்க ஒவ்வொரு நாளும் சந்தர்ப்பங்களை காண வேண்டும். நாம் புது சிருஷ்டிகளாக வாழ்வோமானால், வளர்வோமானால் நாம் இதைச் செய்ய வேண்டும். சரீரத்தை சரியானபடி அழிப்பதாக உலகில் அநேகர் மிகவும் தவறான கருத்துகளை வைத்திருக்கிறார்கள். நமது கத்தோலிக்க நண்பர்கள் சிலர் மாம்சத்தை அழிப்பதாக கருதி தங்களது ஆர்வத்தில் ஒரு தவறு செய்கின்றனர். உதாரணத்திற்கு அநேகர் மெத்தையில் படுப்பதற்கு பதிலாக

ஒரு கல் தரையில் படுக்கிறார்கள். சிலர் கீழே படுத்துக்கொண்டு மற்றவர்கள் தங்கள் மேல் நடக்கவும் அவர்களது கால்களை துடைத்துக்கொள்ளவும் அனுமதித்து ஒரு பாயைப்போல ஆக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் காயம் ஏற்படும் வரை தங்களது உடலை சாடடையால் அடித்துக்கொண்டு அதன் மேல் கம்பளி ஆடையை அணிந்து கொள்வார்கள். அவர்கள் மனதிலே குறிப்பிட்ட பாவங்கள் இருப்பதினால் அவர்கள் குற்ற உணர்வுகளை பெற்று அதற்கு பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு இந்த பிராயச்சித்தம் தன்னிச்சையானது அல்ல. ஆனால் அவர்களுக்கு மேல் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இது கட்டாயமானதாக இருக்கிறது. இந்த தனிப்பட்டவர்களுக்கு கட்டிடம் என்னவென்றால் அவர்களது தலைமையானவர்கள் தவறானவர்களாக இருப்பதுதான். அவர்கள் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியில் குறைவுபடுகிறார்கள். அது சரியென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தவறாக போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது மனசாட்சி தவறாக வழிநடத்தப்பட்டு தவறாக பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புறஜாதிகள் கூட இப்படிப்பட்ட சரீரத்தை அழிப்பதை அப்பியாசப்படுத்துகிறார்கள். மிகுந்த வைராக்கியமுள்ள சிலர் தங்கள் கைகளை மணிக்கணக்காக பிடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், அல்லது வேல், கத்தி போன்றவைகளின் மேல் தங்கள் சரீரத்தை அழிக்கும்படியாக உட்கார்ந்திருப்பார்கள் அல்லது படுத்திருப்பார்கள். சிலர் பெட்டி போன்றவற்றில் குறுக்கி அமர்ந்து வருடக்கணக்காக சிறைப்படுத்திக்கொண்டு, துவாரத்தின் மூலமாக உணவை எடுத்துக்கொள்வார்கள். தாங்கள் பரிசுத்தமானவர்கள் என்று காண்பித்துக் கொள்ள இதைச் செய்கிறார்கள். இப்படியாக தெய்வத்தை தாங்கள் தணிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள் அல்லது இப்படியாக தங்களது தனித்தன்மையையும் உணர்வுகளையும் இழந்து தெய்வத்தால் கிரகித்துக்கொள்ளப்படுவோம் என்று நினைக்கிறார்கள். இப்படியாக நிர்வாணம் - அல்லது மோட்ச நிலையை அடைவோம் என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தெய்வத்தை சந்தோஷப்படுத்துவோம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையான தேவன் இப்படிப்பட்ட துன்பங்களிலும், கொடுமைகளிலும் சந்தோஷப்படுவதில்லை. அவர் இப்படிப்பட்ட குணமுடைய தேவனல்ல. தம்முடைய பிள்ளைகள் வேல், கத்தி போன்றவைகளில் படுத்திருப்பதிலும், இப்படிப்பட்ட வேறு எந்த அறிவீனமான காரியங்களை செய்வதிலும் சந்தோஷப்படுகிற தேவன் எப்படிப்பட்டவராயிருப்பார்? இப்படிப்பட்டவர் வேதாகமம் கூறுகிற தேவனல்ல. இப்படிப்பட்ட மனச்சார்பு ஒரு பேய்க்கு மட்டுமே உடையதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் பேய்களால் மட்டுமே ஏவப்படுகின்றன அல்லது இப்படிப்பட்டவைகள் படிப்பறிவு இல்லாதவர்களால் மனவளர்ச்சி இல்லாதவர்களால், மூளைவளர்ச்சியில்லாதவர்களால் செய்யப்படுபவைகள்.

ஒரு நோக்கத்திற்காக சுயக்கட்டுப்பாடு

வேதாகமத்தின் தேவன் இப்பொழுது முடிகிற யுகத்தில் இந்த உலகத்திலிருந்து ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாரை அழைக்கிறார். இந்த தேவன் பேரில் நாங்கள் நம்பிக்கை வைக்கிறோம். ஏனென்றால் அவரது வசனத்தின் போதனைகள் நியாயத்திற்குட்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன, இந்த போதனைகளை பின்பற்றுவதினால் வரும் பலன்கள் எல்லாவகையிலும் அதிக திருப்தியானதாகவும் சந்தோஷப்படுத்துகிறதாகவும் இருக்கின்றன. அதன் தீர்க்கதரிசன அதிசயத்தக்க நிறைவேறுதல்கள் அக்காலத்திலும், இக்காலத்திலும் மிகவும் திருப்தியளிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கின்றன. அதேபோல தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களின் வாழ்க்கையில் அவரது கிருபையும் வழிநடத்துதலின் வெளிப்பாடுகளும் மிகவும் பலமாக இருக்கின்றன, அவர் இவர்களுக்கு “மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்” கொடுத்திருக்கிறார். இவைகள் தற்காலத்திற்கும் வருங்காலத்திற்குமான ஜீவனுக்கு சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கிறது, இது பரம நகரத்திற்கு கண்ணீரின் பள்ளத்தாக்கு வழியாக பிரயாணிக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளை நிலைநிறுத்தி பலப்படுத்துகிறது. இந்த நகரத்தை “தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்குபவர்.”

தற்கால அனுசூலமற்ற நிலைமைகளிலும் சுற்றுச் சூழ்நிலைகளிலும் தேவனுக்கு விசுவாசமுள்ளவராகவும் சத்தியம் மற்றும் நீதியின் கொள்கைகளுக்கும் உண்மையுள்ளவராகவும் அவருடன் நாம் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருந்தால் நாம் நமக்கே விரோதமாகவும், நமது அழியக்கூடிய சரீரங்களை சூழ்நீருக்கும் பாவத்திற்கும் விரோதமாக இருப்போம் என்று பரிசுத்த வசனம் நமக்கு உறுதி அளிக்கிறது. இப்படி அவருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாயிருத்தல் நமக்கு துன்பத்தையும் தவறாக புரிந்து கொள்ளுதலையும் கொண்டு வரும். ஏனெனில் தற்போது மனுக்குலத்தின் உலகத்தை இருளான நிலைமை சூழ்நீருக்கிறது என்றும் அவர் நமக்கு கூறுகிறார். நாம் கர்த்தருக்கும் அவரது சத்தியத்திற்கும் ஊழியம் செய்வதற்கான நமது உண்மையான முயற்சி, உலகத்திலிருந்தும் நமது சொந்த மாம்சத்திலிருந்தும் மகா சத்துரு மற்றும் அவனது அனைத்து இருளான சேனைகளிலிருந்தும் எதிர்ப்பை கொண்டு வரும் என்பதை நாம் அறிவோம். ஏனெனில் இவைகளெல்லாம், நமது இரட்சகரும் நமது தலைவரும் நமது மாதிரியானவருமான கிறிஸ்துவின் சீடர்களாகிய நமக்கு விரோதமாக கூட்டங் கூடியிருக்கிறார்கள்.

நாம் நமது சரீரத்தின் செய்கைகளை அழிக்க வேண்டும், ஆனால் எந்த நோக்கமுமில்லாமல் நமது சரீரத்தை அழிக்கக்கூடாது. இப்படிச் செய்வதில் ஒரு காரணம், ஒரு வேதாகம காரணம் இருக்க வேண்டும். அழிக்கும் நமது அனைத்து வேலைகளிலும் நமக்கு முன்பாக ஒரு தகுதியான, ஒரு சரியான நோக்கம் இருக்க வேண்டும். நாம் வெளியில்

சென்று உடனே சில விஷயமுள்ள அமிலத்தை குடித்துவிட்டு தற்கொலை செய்துகொண்டு “நான் இப்போது எனது சரீரத்தை அழித்துக்கொண்டுள்ளேன்” என்று கூறலாமா? நம்மை நாமே வருத்திக் கொண்டு பாவத்தையோ அல்லது பலவீனத்தையோ இதன்மூலம் சரி பண்ணலாம் என்று நினைக்கலாமா? மிகவும் வக்கிரமான சிந்தையும் மனசாட்சியுமே இப்படிப்பட்ட கொடுமான காரியத்தை வரவேற்கும். எப்படிப்பட்ட அழிவை தேவனுடைய பிள்ளை அப்பியாசப்படுத்தினாலும், அது தேவனுடைய ஆவியால், தேவனுடைய சிந்தையில் தூண்டப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். “ஆவியினால் சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள்.”

தற்காலத்தில் அழித்தல் என்ற வார்த்தைக்கு உலகம் கூறுகிற பொருளுக்கு அப்போஸ்தலர் பயன்படுத்துகிற பொருள் முற்றிலும் வேறானதாக இருக்கிறது. நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட அனுபவத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, “நான் ஒரு இழிவை அடைந்தேன்” என்று அவமானத்தை, தர்மசங்கடமான நிலையை அடைந்ததை கூறுவோம். ஆனால் அது சரீரத்தின் செய்கைகளை குறிப்பதில்லை. நாம் அழிக்க வேண்டும் என்பது மாம்சத்தின் செய்கைகளை இறக்கச் செய்தல் என்பதாகும். இதுதான் இந்த வார்த்தைக்கு பிரதானமான பொருள்.

நாம் அனுதினமும் ஆவியின் கணிகளாகிய சகித்தல், சாந்தம், தயவு, பொறுமை, இச்சையடக்கம், நீடிய பொறுமை, சகோதர அன்பு ஆகியவைகளில் நாம் வளர அனுதினமும் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த குணலட்சணங்களை நாம் அப்பியாசப்படுத்த முயற்சிக்கும்போது இந்த ஆசீர்வாதத்தின் கணிகளை நமது இருதயத்திலும், வாழ்க்கையிலும் உயர்த்தும்பொழுதும் அழித்தலானது, சரீரத்தின் கொள்கைகளை கொல்லுதலானது நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஏனெனில் நம்மை சுற்றியுள்ள எல்லா நிலைமைகளும் நமக்கு விரோதமாவே இருக்கிறது. நிலைமைகள் நமக்கு சாதகமாக இருந்தால், நம்மை சுற்றியுள்ள ஒவ்வொருவரும் நம்மை நல்லவிதமாக உற்சாகப்படுத்தி நமது ஓட்டத்தை மெச்சினால் நமது மாம்சத்தின் அழிவானது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது. விரோதமான செல்வாக்குக்கு எதிராக போராடுவதில் எதிர்ப்பை சந்திப்பதிலும் நமக்கு மேலேயுள்ள சக்தியை மேற்கொண்டு புதுசிருஷ்டியாக கிறிஸ்துவுக்குள் அபிவிருத்தியடைந்து பலம் பெறுவோம். ஆயிரவருட யுகத்தில் மாம்சத்தை அழிப்பது இருக்காது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிறது. மாம்சத்தின் செய்கைகளை அழிப்பது, மாம்சத்தின் பூமிக்குரிய அதன் இயல்புகளை சிலுவையில் அறைவது ஆகியவைகளை விடா முயற்சியுடன் செய்தால், சுவிசேஷ யுகத்தில் ஜெயங்கொள்ளுகிற பரிசுத்தவான்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட கனம், மகிமை, சாகாமையாகிய நித்திய ஜீவனைக் கொண்டு வரும். வேறு ஏதாவது மார்க்கத்தை நாம் எடுத்தோமானால், இந்த யுகத்தில் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுப்பொருளை நாம் பெற மாட்டோம்.

சபைக்கு இரண்டாவது பயிற்சிக்காலம் இல்லை

தலைப்பு வசனம் சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு இரண்டாவது பயிற்சிக்காலம் கொடுக்கப்பட்டதாக அதில் எந்தவித அறிவிப்பும் இல்லை. ஜீவனுக்காக இந்த வாழ்வில் சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கே இந்த வசனம் சொல்லப்பட்டது. நீங்கள் மாம்சத்தின்படி நடந்தால் இப்போது வைக்கப்பட்டுள்ள பரிசை இழந்துவிடுவீர்கள். ஆனால் பிறகு இன்னொரு சோதனை உங்களுக்கு உண்டு என்று அப்போஸ்தலர் கூறவில்லை. நீங்கள் மாம்சத்தின்படி நடந்தால், நீங்கள் நித்திய வேதனையில் துன்பப்படுவீர்கள் என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறவில்லை. அவரது வசனங்கள் தற்கால ஒரு பயிற்சி காலத்தையும் ஜீவனா அல்லது மரணமா என்ற பிரச்சனையைக் குறித்தும், நித்திய பேரின்பத்திலும் சமாதானத்திலும் ஜீவிப்பதா அல்லது நித்திய அழிவா என்பது குறித்துமே பேசுகின்றன, கிறிஸ்துவின் பாவிவாரண இரத்தத்தில் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்தி இரட்சிப்பை பெறுவதற்கான நிபந்தனைகளைப் பற்றி இங்கே அப்போஸ்தலர் விவாதிக்கவில்லை. அவையெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அவர் இங்கே நாம் எதை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பதையல்ல, நாம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறார்.

இதனால் நாம், எதை நாம் விசுவாசிக்கிறோம் என்பது முக்கியமல்ல, இதுவரை நாம் நல்ல விதமாக வாழ்ந்தோமா என்பதுதான் முக்கியம் என்று பலர் எடுத்துக்கொள்வது போல நாமும் முடிவுக்கு வரலாமா? எந்தவிதத்திலும் அல்ல. அப்போஸ்தலரின் இந்த வார்த்தைகளை இப்படிப்பட்ட கருத்தில் எடுத்துக் கொள்பவர்கள் அவரது போதனைகளை மேலெழுந்த வாரியாக எடுத்துக் கொண்டு அதன் உண்மைப் பொருளை விட்டுவிடுவார்கள். இந்த வார்த்தைகள் எந்தவிதத்திலும் உலகினருக்கு சொல்லப்படாமல் கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தை முன்னரே அப்பியாசப்படுத்துகிறவர்களுக்கே சொல்லப்பட்டது என்பதை கவனித்து, இதன் உண்மையான பொருளை சரியானபடி புரிந்து கொள்ளலாம். கவனமில்லாத கிறிஸ்தவர்கள் இந்த எச்சரிக்கை எல்லாருக்குமானது என்று கருதி, தங்களுக்கான அதன் முக்கியத்துவத்தை இழக்க அனுமதிக்கிறார்கள். இது அப்போஸ்தலரின் நோக்கத்திற்கு மிகவும் எதிர்மாறானதாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர், புதிய சபாவத்திற்கு, தெய்வீக சபாவத்திற்கு தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அர்ப்பணம் செய்த பரிசுத்தவான்களிடத்தில் பேசுகிறார். ஆகையால்தான் இங்கே அப்போஸ்தலர் மீட்கும் பொருளைப் பற்றியோ ஆயிர வருட யுகத்தில் உலகத்தினருக்கான சோதனையை பற்றியோ இங்கே பேசவில்லை. இங்கே சொல்லப்பட்டது இப்பொழுது சோதனையை பெறுகிறவர்களுக்கே ஆகும். உலகம் நியாயத்தீர்ப்புக்கு வரும் முன்னரே இவர்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள்.

ஆகையால் அப்போஸ்தலரின் எச்சரிக்கை உலகத்திற்கு பொருந்தாமல், சபைக்கே முழுவதுமாக பொருந்துவதாக இருக்கிறது. தங்களது சரீரத்தை பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்து, இனிமேல் ஆவியின்படி வாழ்ந்து மேலானவைகளை தேடும்படியாக தேவனுடன் புனிதமான உடன்படிக்கையை செய்தவர்களாகிய இவர்கள் அந்த உடன்படிக்கையை செல்லாததாகக்கவோ அல்லது அசட்டை பண்ணுவோ உரிமையில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்துவிட்ட மாம்சீக சபாவத்தை மறுபடியும் அவர்கள் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் அனைத்து உரிமைகளையும், அந்தஸ்துகளையும் விட்டுவிட்டார்கள். தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கையை அசட்டை செய்தோ அல்லது வெறுத்தோ அதை ஒதுக்க முயற்சி செய்தால் மரணபரியந்தம் நமது பலியின் உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாக இருப்பதினால் மட்டுமே அடையக்கூடிய ஆவிக்குரிய சபாவத்தையும், பரிசையும், உரிமைகளையும் அவர்கள் இழந்துவிடுவார்கள்.

ஆகையால் அர்ப்பணம் செய்த விசுவாசிகளாகிய நாம் மாம்சீக வாழ்க்கைக்கு மறுபடியும் திரும்பினால் நாம் மரிப்போம் என்பது அப்போஸ்தலர் அறிவிக்காமல் இருந்தாலும் நியாயமாக அது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது மாம்சீக பிரகாரமான சிந்தையில் நாம் இருந்தால் மரணம். ஆவிக்குரிய சிந்தையில் இருந்தால் ஜீவனும் சமாதானமும் இருக்கும். இதே கருத்திலே நமது ஆண்டவரின் வசனங்கள் இருக்கின்றன. “(என் சீடரில்) தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான். என்னிமித்தமாகத் தன் ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதைக் கண்டடைவான்.” (மத்தேயு 16:24,25)

மாம்சத்தின் கிரியைகள்

பிறகு, ஒரு முக்கியமான கேள்வி எழுகிறது. மாம்சத்தின்படி வாழ்வது என்றால் என்ன? நமது பதிலாவது: மனித மனம் மற்றும் மனித சரீரத்தின் நியாயமான தேவைகளை மாத்திரம் திருப்தி செய்யும்படி வாழ்வது, இப்படி திருப்திப்படுத்துதல் நாம் இடுக்கமான பாதையில் முன்னேறுவதை தடுக்கக்கூடியதாகவும் நாம் புது சிருஷ்டியாக முன்னேறுவதற்காகவும் அல்லது நமது சகோதரர்களுக்காக ஜீவனை கொடுப்பதற்காகவும் உள்ள நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இது சொல்வதற்கு மிகவும் சுலபமான காரியமாக இருக்கிறது. நாம் மாம்சத்தை சிவ்வையிலறையவோ, சரீரத்தின் கிரியைகளை அழிக்கவோ முயற்சி செய்வதை நாம் விட்டுவிடுவோமேயானால், நாம் நம்மை மாம்சத்தின் இயற்கையான விருப்பங்களுக்கு அக்கறையின்றி விட்டுவிடுகிறவர்களாவோம். உடனே நாம் கீழே இறங்க ஆரம்பிப்போம். அந்த பாதையில் அதிகமாக தடைகளையும் கஷ்டங்களையும் காண்போம். மேலும் அந்த பாதை மென்மேலும் வழக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இழந்த இடத்தை திரும்ப பெற நாம் கஷ்டப்பட்டு ஜெபத்துடன் முயற்சி செய்யாவிட்டால், நாம் தொடர்ந்து கீழே இறங்குகிறவர்களாக

இருந்து முடிவில் மரணத்திற்கு செல்வோம்.

பரிசுத்த பவுல் மாம்சத்தின் கிரியைகளை இப்படியாக வரையறை செய்கிறார். “மாம்சத்தின் கிரியைகள் வெளியரங்கமாயிருக்கின்றன; அவையாவன: விபச்சாரம், வேசித்தனம், அசுத்தம், காமவிகாரம், விக்கிரகாராதனை, பில்லி சூனியம், பகைகள், விரோதங்கள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள், சண்டைகள், பிரிவினைகள், மார்க்க பேதங்கள், பொறாமைகள், கொலைகள், வெறிகள், களியாட்டுகள் முதலானவைகளே.” (கலாத்தியர் 5:19-21) ஒழுக்க நெறிமுறைகளில் எப்படிப்பட்ட அழுக்குகளையும் மாசுகளையும் இது விளக்குகிறது! ஆனால் இப்படிப்பட்டவை விழுந்துபோன மனித சபாவமாக இருக்கிறது. இந்த சில கெடுதலான களைகள் செழித்து வளர்ந்து மிச்சம் மீதி இருக்கிற நல்ல குணங்களின் இடத்தை நிரப்பிக் கொள்ளும்.

“இந்த குணங்கள் எல்லாம் என்னிடம் இல்லை” என்று ஒருவர் கூறுவார். நல்லது, உங்களிடம் அவைகள் இல்லாததினால் மிக்க சந்தோஷம், ஒரு சிலரே இவைகள் அனைத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள். நீங்கள் இயற்கையில் எப்படிப்பட்ட சபாவ ஆவியை உடையவர்கள் என்பதை நீங்கள் அறியாமலிருக்கலாம். வழி வழியாகப் பெற்று முற்காலத்தில் வளர்த்துக்கொண்ட உங்கள் பழைய சபாவம் சுதந்தரமாக இராதபடிக்கும் இந்த திசையில் செல்லாதபடிக்கும் நிச்சயித்துக் கொள்ளுங்கள். பாதுகாப்பான ஒரே வழி, தேவனுடைய ஆவியின் காரியங்களை உங்கள் மனதை நிரப்பவும் சோதனைக்கு உட்படாமலும் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருந்து தேவனிடம் ஜெயிப்பதே ஆகும்.

அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடியபொறுமை, தயவு நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம் போன்ற ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆவியின் கணிகளை கவனியுங்கள். “இவைகளுக்கு விரோதமான பிரமாணம் ஒன்றுமில்லை.” இந்த கணிகள் மற்றும் கிருபையில் வளர்ந்து ஜீவிப்பதற்கு “ஆவியின்படி வாழவேண்டும்.” “ஆவியின்படி நடக்க வேண்டும்.” இப்படியாக நாம் நமது ஆத்துமாவை பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்வது மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவின் குணலட்சணங்களில் தொடர்ந்து முன்னேறுகிறோம். உண்மையிலேயே நாம் வளரும் போது மட்டுமே நாம் பாதுகாப்பாய் இருக்கிறோம். வளராமல் நின்றுகொண்டே இருப்பதில் எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லை. நாம் வளர்வதை நிறுத்தினால் உடனே நாம் தாழ்வடைய ஆரம்பிப்போம்.

ஒழுங்குகளின் பலன்கள்

ஆகையால் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது புது சிருஷ்டிக்கும் மாம்சீக சபாவம் மற்றும் வெளியிலிருந்து வரும் தாக்குதல்களுக்கும் இடையேயான ஒரு யுத்தமாக, போராட்டமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். நாம் கைவிட முடியாத முரண்பாடாக, போராட்டமாக இது இருக்கிறது. நமது பரம அழைப்பின் பரிசு இதைச்

சார்ந்திருக்கிறது மட்டுமல்ல, ஜீவனா, மரணமா என்கிற பிரச்சனையும் அதில் இருக்கிறது! இந்த சூழ்நிலைகளின்கீழ் வாழ்வது, எப்படி பயபக்தியுடன் கூடிய காரியமாக இருக்கிறது! ஏனெனில் நாம் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் நியாயத்தின்படி கூண்டுக்கு முன்பாக நிற்கிறோம்! “நாம் மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் நாம் சாவோம்; ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் (திருப்திபடுத்த மறுத்து, மரணத்தின்போக்கால்) பிழைப்பீர்கள்.” தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் இப்படி ஜீவிப்பார்கள். ஏனெனில், அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறதாவது: “மேலும், எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலே நடத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்.” (ரோமர் 8:14)

தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலை நாம் வேண்டுமென்றே மறுத்தால், பிள்ளைகள் என்கிற, ஆசீர்வாதமான உறவை நாம் இழந்துவிடுவோம். நாம் அக்கறையின்றி இந்த வழி நடத்துதலை நாம் அவமதித்தால் அந்த உறவை நாம் அபாயத்திற்கு உள்ளாக்குகிறோம். நாம் பிள்ளைகளாக இருப்பதால் நம்மை திருத்தவும், ஒழுங்குபடுத்தவும் நாம் தண்டனைகளைப் பெறுவோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட அடக்குகிற கைக்கு நாம் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். இந்த சரிபடுத்தும் கோல் நமக்கு தேவையாய் இருந்தால் அதை நாம் குறைவாக பெறும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். “நம்மைநாமே நிதானித்து அறிந்தால் நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படோம்.” (1 கொரிந்தியர் 11:31) பழைய சித்தம் மற்றும் மாம்சத்தின் எழும்புதலுக்கு எதிராக நாம் ஜாக்கிரதையுடன் ஜெபித்தாலும், சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் நாம் பல தவறுகளை செய்வோம். அப்பொழுது சில தண்டனைகளின் அனுபவம் தேவைப்படுகிறது. ஏனெனில், “தகப்பன் சிடசியாத புத்திரனுண்டோ?” (எபிரேயர் 12:5-12)

பிறகு நாம், “என் மகனே, கர்த்தருடைய சிடசையை அற்பமாக எண்ணாதே, அவர் கடிந்து கொள்ளப்படும்போது சோர்ந்து போகாதே, கர்த்தர் எவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறாரோ அவனை அவர் சிடசித்து தாம் சேர்த்துக் கொள்ளுகிற எந்த மகனையும் தண்டிக்கிறார்” என்ற புத்திமதியை ஞாபகத்தில் வைப்போமாக. (எபிரேயர் 12:5,6) நமக்கு முன்னால் இருக்கிற கஷ்டமான ஓட்டத்தில், நம்மை சுற்றியிருக்கிற அனைத்து ஆபத்தின் காட்சியிலும், நமது கால்களுக்கு படுகுழிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளதிலும், நமது சொந்த உதவியற்ற முயற்சிகளின் பலவீனத்திலும், தம்மிடத்தில் பரிசுத்த ஆவியை கேட்கிறவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கிற பரலோகத்தில் இருக்கிற நமது பிதாவின் வாக்குத்தத்தம் எவ்வளவு ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது! நாம் மாம்சீக ஆசைகளினால் நிறையப்படாமல் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்திருந்தால், நாம் பிழைக்கும்படியாக மாம்சத்தின் கிரியைகளை நாம் அழிக்கக்கூடியவர்களாக இருப்போம் என்று உறுதிமொழி எவ்வளவு மதிப்புள்ளதாக இருக்கிறது! ஊக்கத்துடன் விழித்திருத்தலும் எல்லா கிருபைகளுக்கும்

ஊற்றாயிருக்கிறவரிடத்தில் மிகவும் நெருங்கி வாழ்வதும் இடைவிடாமல் ஜெபிப்பதும் எவ்வளவு அவசியமானது!

சில சமயங்களில் நாம் இடது பக்கம் செல்வதா அல்லது வலதுபக்கம் செல்வதா என்பதை அறியாமலும், எதில் நடப்பது என்று அறியாமலும் இருக்கும்பொழுது, “நாம் கர்த்தரிடத்தில் மனமகிழ்ச்சியாயிரு; அவர் உன் இருதயத்தின் வேண்டுகளை உனக்கு அருள்செய்வார்,” “உன் வழிகளினெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அப்பொழுது

அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துவார்” என்கிற தெய்வீக உறுதிமொழிகளை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்து நமது இருதயத்தை கர்த்தரிடத்தில் உயர்த்துவோமாக! (சங்கீதம் 37:4,5; நீதிமொழிகள் 3:6) இப்படியாக அவரது பிரியமான குரல் ஆறுதலை, பலத்தை, ஓய்வை, வழியில் இருக்கிற அனைத்து திகைப்பு மற்றும் கவலைகளின் மத்தியில் கொண்டு வரும். “இந்த பிரமாணத்தின்படி நடந்து வருகிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்களுக்கும் தேவனுடைய இஸ்ரவேலருக்கும் சமாதானமும் இரக்கமும் உண்டாயிருப்பதாக!” (கலாத்தியர் 6:16)

R5807

Editor's Answers to Interesting Questions

ஆவலைத் தூண்டும் கேள்விகளுக்கு ஆசிரியரின் பதில்கள்

இரண்டு நியமனங்கள் - தேவனுடையது ஒன்று, மனிதனுடையது ஒன்று.

கேள்வி: எப்பொழுது யாரால் ஒரு சுவிசேஷ ஊழியரை நியமிப்பீர்கள்?

பதில்: இந்த கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் முன்னதாக நியமனத்தைப் பற்றி வேதவசனங்களின் போதனையை உங்கள் கவனத்துக்கு கொண்டு வருகிறேன். வேதாகமத்தில் இரண்டு விதமான நியமனங்கள் பற்றி நாங்கள் நம்புகிறோம். ஒன்று தேவனால் ஏற்படுத்தப்படுவது, மற்றொன்று மனிதனால் ஏற்படுத்தப்படுவது. பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவது தேவனுடைய நியமனம். இது இல்லாமல் யாருக்கும் சுவிசேஷத்தை போதிக்க அதிகாரமில்லை. இந்த நியமனம் இல்லாமல் ஒருவர் போதிக்கிறார் என்றால், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தேவ நியமனம் இல்லாமல் போதிக்கிறார் என்று எண்ணுகிறோம். அதிகாரம் இல்லாமல் அதைச் செய்கிறார்கள்.

நமது கர்த்தர் எப்படி போதகராக நியமிக்கப்பட்டார் என்று அவர் சொன்னார். நாம் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்க வேண்டும் என்றும், அவரைப்போலவே நாமும் அநேக விதங்களில் அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும் என்றும் வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு சொல்லுகின்றன. நாம் சிலுவை ஊழியர்களாக நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நம்மால் முடிந்தவரை முழுவதுமாக பின்பற்றுகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர் பரிபூரணமானவர், நாம் அபூரணர். அதன் பலனாக நாம் மன்னிப்பு பெற வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அவரோ பாவமில்லாதவராயிருந்தார். ஆகையால் அவர் தமது இரத்தத்தின் மூலம் பிதாவினிடத்தில் வருகிறவர்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் உடையவராகிறார். நமது சொந்த நியமனம் பற்றி அவர் கூறுகிறதாவது: “கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என் மேல் இருக்கிறார். சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார். இயேசுவின் மேல் அந்த நியமனம் வந்ததால், இன்னும் பிறகு பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அது சீஷர்களின் மேல் வந்தது. அதிலிருந்து சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் சுவிசேஷத்தை

பிரசிக்கிக்கும்படியாக கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு அது அவர்கள் மேல் வந்தது. (லூக்கா 4:17-21 : 1 யோவான் 2:27)

தேவனுடைய நியமனத்தைப் பெற்றவர்கள் அனைவரும் தங்களது தகுதிக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கும் தக்கதாக போதகம் பண்ண உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் செவிட்டு ஊமையாயிருந்து பேச்சினால் போதகம் பண்ண முடியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் பெண்களாயிருப்பினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சகோதரிகள் போதகம் பண்ணமுடியாமல் சகோதரர்கள் மட்டுமே போதிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனினும் “அவர்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கலாம்.” (1 பேதுரு 2:9) மேலும் நற்செய்தியை அறிவிக்கும்படி இவர்கள் முழுவதுமாக நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுலின் அறிக்கையின்படி அவர்கள் பகிரங்கமாக செய்ய முடியாது. திறமைக்குறைவினாலோ, சந்தர்ப்பம் கிடைக்காததினாலோ சில மனிதர்கள் பகிரங்கமாக போதகம் செய்ய முடிவதில்லை. ஆனால் மற்ற அனைத்து மனிதர்களும் பயங்கரமான குழியிலும் உளையான சேற்றிலுமிருந்து அவர்களை தூக்கியெடுத்து, அவர்களது கால்களை கன்மலையின்மேல் நிறுத்தி அவர்களது அடிகளை உறுதிப்படுத்தினவரும் அந்தகாரத்திலிருந்து ஒளியினிடத்திற்கு தூக்கியெடுத்தவருமாகிய அன்பான மகா தேவனுடைய மகிமையையும் கனத்தையும் வாழ்க்கையினாலும் உரையாடல்களினாலும் அறிவிக்கலாம். (சங்கீதம் 40:2)

இன்னும் ஒரு வகுப்பார் சுவிசேஷ ஊழியர்களாக அழைக்கப்பட்டு விசேஷித்த நியமனம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் நானும் இருப்பதாக எண்ணுகிறேன். இது சபை மூலமாக நியமனம் பெறுவது. எவ்விடங்களிலும் உள்ள அனைத்து சபை பிரிவுகளும் இதை அங்கீகரிக்கின்றன. சிலர் இதை வெறும் ஒரு முறைமையாக செய்கிறார்கள். சிலர் இதை ஒரு பெரிய சடங்காக செய்கிறார்கள். சிலர் இதை சாதாரண சடங்காக செய்கிறார்கள். ஆனால் நாம் புரிந்துகொண்டவரை, ஒவ்வொரு சபையும் வேதவாக்கியங்களில் சொல்லப்பட்ட பிரசாரமாக கைகளை நீட்டி ஓட்டின் மூலம்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நியமனம் பெற வேண்டும்.

மூப்பர்களைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் 14:23 இல் சொல்லப்பட்ட கூற்றை மற்ற வசனங்களோடு சேர்த்து பார்க்கும்போது ஆதிகால சபைகளில் இந்த நியமனம் மாற்றமுடியாத ஒரு வழக்கமாக இருந்தது என்பதை அனுமானிக்க முடிகிறது. இந்த வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட மூப்பர் என்ற வார்த்தை சுவிசேஷகர்களையும், போதகர்களையும் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளையும் அதாவது பகிரங்கமான வேத விளிவுரையாளர்களையும் குறிக்கிறது. ஆகையால் நியமித்தல் என்ற வார்த்தையின் பொருளை நாம் அறிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமானது.

தற்காலத்தின் நியமனம் என்ற வார்த்தை பொதுவாக நிறுவுகிற ஒரு சடங்கில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இந்த வசனத்தில் வருகிற செய்ரோடோனியோ (Cheirotoneo) என்ற கிரேக்க வார்த்தைக்கு இது பொருளல்ல. இதன் பொருள் கைகளை நீட்டி தெரிவுசெய்தல், அதாவது ஓட்டு போடுதல் ஆகும். இந்த பொருள் பேராசிரியர் யங்க்லின் (Professor youngs) ஒத்த வாக்கியம் புத்தகத்தில் (Analytical Concordance of the Bible) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது பிரிஸ்பட்டேரியன் அதிகாரத்தால் கவனிக்கப்படுகிறது. நாம் ஸ்டராங் என்பவரது ஒத்த வாக்கிய புத்தகத்தில் (Strong Exhaustive concordance of the Bible) கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை காண்பிப்போம். அது மெதடிஸ்ட் அதிகாரத்தால் கவனிக்கப்படுகிறது. இதில் கையை நீட்டுபவர் அல்லது ஓட்டளிப்பவர் (கையை உயர்த்தி) என்று பொருள் கூறுகிறார்.

மூப்பர்களை எல்லா சபைகளிலும் நியமனம் செய்வது என்பது வேத வாக்கிய முறைமையின்படி சபை தேர்தல் மூலம்-கைகளை நீட்டி ஓட்டளித்தல் மூலமேயாகும். இப்படிப்பட்ட ஒரு தேர்தலை வேதவாக்கியங்களின் கட்டளைப்படி பின்பற்றுவார். சத்தியத்தின் முறைப்படி போதிக்க வேண்டும். இது மூப்பர்களை பலப்படுத்துகிறது. மேலும் அது சபையின் பொறுப்புகளையும், கடமைகளையும் ஞாபகப்படுத்துகிறது. அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை, தேர்வை வெளிப்படுத்துகிறவர்களாக, கர்த்தருடைய நாமம் மற்றும் ஆவியில் மூப்பர்களை நியமிக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களது ஊழியர்களாகவும், பிரதிநிதியாகவும் இருக்கக்கூடிய மூப்பர்களின் வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளில் வேத வாக்கியங்கள் அக்கறையை உண்டாக்குகிறது. மூப்பர்கள் சபையை சொந்தப்படுத்தி ஆளுமை செய்கிறார்கள் என்று பொதுவாக நிலவுகிற கருத்தை எதிர்க்கிறது. மேலும் அவர்கள் "நான் ஊழியம் செய்கிற கர்த்தருடைய ஜனங்கள்" என்று நினைப்பதற்கு பதிலாக அவர்கள் "என்னுடைய ஜனங்கள்" என்று நினைப்பதை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறது.

இந்த இரு நியமனங்களின்படி நியமனம் பெறாத எந்த சுவிசேஷ ஊழியனும் வேதவாக்கியங்களின்படி நியமனம் பெறாதவன் ஆகிறான். முதலாவது தெய்வீக நியமனம் அவசியம். இரண்டாவது பூமிக்குரிய நியமனம் அவசியம். தேவ கிருபையால் நான் இந்த இரு நியமனங்களையும் பெற்றிருக்கிறேன். **காவற்கோபுர வேதாசிரியர்**

மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் (Watch Tower Bible and Tracts Society) என்ற பெயரில் ஊழியம் செய்கிறவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் முழுமையாக நியமனம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் கழகத்தின் அதிகாரிகளால் அனுப்பப்படுகிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பெரும்பாலான வகுப்பினர் கழகத்தை அங்கீகரிக்கிறார்கள். அதேபோல கழகமும் அவர்களை அங்கீகரிக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் இந்த நியமனத்தை கழகத்தின் மூலமாக அங்கீகரிக்கிறார்கள்.

கேள்வி : போதகர்களை அனுப்பக்கூடிய அதிகாரத்தை இந்த கழகம் எங்கிருந்து பெற்றது?

பதில் : கர்த்தரிடமிருந்து அதன் அதிகாரத்தை கழகம் பெறுகிறது. அனுப்பப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியை பெற்ற அவரது அனைத்து ஜனங்களுக்கும் அவர் அதிகாரம் வழங்குகிறார். இரண்டாவதாக இந்த கழகம் மத ஊழியம் செய்கிற ஒரு தொழில் அமைப்பாக இருக்கிறது. அது புத்தகங்கள், கைப்பிரதிகள், வரைபடங்கள் முதலானவைகளை தயாரித்து தமது பிரதிநிதிகள் மூலமாக போதிக்க அனுப்புகிறது. இதுதான் இதன் ஒரே தொழில். அந்தியோகியா சபையில் நடந்தது போல இது செயல்படுகிறது. அந்தியோகியாவில் பவலும் பர்ணபாவும் சுவிசேஷ ஊழியத்துக்கு என்று பிரிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களை அந்த சபையின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கும்படி வாக்களித்தார்கள். (அப்போஸ்தலர் 13:2,3)

பவலும் பர்ணபாவும் சென்றபோது நாங்கள் எங்கள் சொந்த பெயர்களில் போதிப்போம் என்று கூறவில்லை. அவர்கள் கர்த்தரின் நாமத்தினால் சென்று போதிக்க உரிமை பெற்றிருந்தார்கள். தற்போது நமது பிரதிநிதிகள் நமது கழகத்தின் பண உதவியை பெற்றிருப்பது போல அவர்கள் அந்தியோகியா சபையின் பண ஆதரவை பெற்றிருந்தார்கள் என்று நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். நமது பிரதிநிதிகள் செல்லும் பொழுது "நாங்கள் கழகத்திற்காக வேலை செய்கிறோம் என்பதற்கான கடிதத்தை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம்" என்று ஒரு இடத்திற்கு செல்லும்பொழுது கூறலாம். ஆகையால் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் மட்டும் செல்லாமல் சுவிசேஷ ஊழியத்தை பண்ணுகிற இந்த கழகத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும் செல்கிறார்கள்.

கேள்வி : உங்கள் ஐக்கியத்தின் பெயர் காவற்கோபுர வேதாசிரியர் மற்றும் கைப்பிரதி கழகமா? அல்லது சர்வதேச வேதமாணவர் ஐக்கிய சபையா?

பதில் : இரண்டுமேதான். உண்மையிலேயே அவைகள் இரண்டும் ஒன்றுதான். **சர்வதேச வேதமாணவர் ஐக்கிய சபை, காவற்கோபுர வேதாசிரியர் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் மற்றும் ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை ஐக்கியம் (Peoples Pulpit Association)** அநேக அம்சங்களின் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. ஏன் மூன்று பெயர்களை கொண்டிருக்க வேண்டும்? பல சபைகளில் வீட்டு சுவிசேஷ கழகம்" (Home Missionary Society)

கிறிஸ்தவ முயற்சி கழகம் (**Christian Endeavor Society**) மற்றும் ஈப்வொர்த் லீக் (**Epworth League**) முதலானவைகள் இருப்பதுபோல இவைகளும் உள்ளன. ஜனங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வாழ உதவி செய்கிற அதே வேலையை அவைகள் அனைத்தும் செய்யவில்லையா? ஏன் வெவ்வேறு கழகங்கள் இருக்கின்றன? காரணம் என்னவென்றால் அவைகள் செய்யக்கூடிய வேலைகள் வெவ்வேறு பிரிவுகளாக இருக்கின்றன.

அதுபோலத்தான் நம்மிடமும் இருக்கிறது. தாய் கழகமாகிய காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் என்ற பெயரில் பென்சில்வேனியா மகாணத்தின் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு பத்திரம் பண்ணப்பட்டது. அதன் நோக்கம் சத்தியத்தை வெளியிடுவது, ஊழியர்களை (மிஷினரிகளை) அனுப்புவது முதலியன. தொழில் முதலானவைகளை செய்ய அதன் பெயரில் சொத்து தேவைப்பட்டது. ஏனெனில் பென்சில்வேனியா மகாணத்தில் வேறு எதுவும் தேவையில்லை.

நாங்கள் இங்கே நியூயார்க் வந்தபோது, காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் எந்த சொத்தையும் இங்கே பெறமுடியாது என்று எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. “தனிப்பட்ட முறையில் நீங்கள் தொழில் செய்யலாம். ஆனால் கழகத்தின் (**Society**) பெயரில் எந்த தொழிலும் செய்ய முடியாது. ஆகையால் நீங்கள் இங்கே ஏதாவது தொழில் செய்ய விரும்பினால் ஐக்கிய சங்கம் (**Association**) என்ற பெயரில் அதிகார பத்திரம் பெறவேண்டும்” என்று எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. “மிகவும் நல்லது, நாங்கள் ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை ஐக்கிய சங்கம் என்ற பெயரில் ஸ்தாபனம் பண்ணுவோம் என்று நாங்கள் கூறினோம். ஆகையால் இது நியூயார்க்கில் தொழில் செய்ய **காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம்** என்பதற்கான வேறொரு பெயர் ஆகும்.

பிற்பாடு மகா பிரிட்லில், “உங்களது அமெரிக்க அதிகாரப் பத்திரம் இங்கே செல்லுபடி ஆகாது” என்று எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதனிமித்தம் அங்கே **சர்வதேச வேதாகம ஐக்கிய சங்கம்** என்ற பெயரை நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டோம். நடைமுறையில் இது காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் தான்.

வெவ்வேறு நாடு மற்றும் மகாணத்தின் சட்டத்திற்கேற்ப இந்த மூன்று வெவ்வேறு கழகங்களும் தேவைப்பட்டன. சில காரியங்களுக்கு காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் என்ற பெயர் அதிக சிறந்ததாக இருக்கிறது. இதுவே தாய் கழகம். இதன் பேரில் தான் சந்தா தொகை பெறப்படுகின்றன. யாராவது நன்கொடை கொடுக்க விரும்பினால் அவர்கள் **காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம்** என்ற பெயரில் தர வேண்டும்.

இந்த மூன்று ஸ்தாபனங்களில் ஒன்றாகிய ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை ஐக்கியம் மட்டுமே நியூயார்க்கில் இயங்க முடியும். காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகமும்,

ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை ஐக்கியமும் வெவ்வேறு ஸ்தாபனங்களாக இருந்தாலும் அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு வைத்திருக்கின்றன. பேர் கிறிஸ்தவ சபைகளில் பல்வேறு கழகங்கள் இருந்தாலும் அவையனைத்திற்கும் ஒரு காசாளர் (பொருளாளர்) இருப்பதுபோல இவை இரண்டும் ஒன்றுதான்.

இப்படியாக முழு நிர்வாகமும் காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகத்தினால் செய்யப்படுகிறது. துணை ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் அதன் வேலையை செய்ய உதவி புரிகின்றன. ஒரு சமயத்தில் நாங்கள் ஒரு பெயரை பயன்படுத்துவோம். அவரது வேலைக்கு ஏற்ப எந்த பெயரையும் பயன்படுத்துவோம். இன்னொரு சமயத்தில் இன்னொரு பெயரை பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் **சர்வதேச வேதாகம ஐக்கிய சங்கம்** என்பது சரியான பொருத்தமான பெயராக இருக்கிறது. நாங்கள் வேத மாணவர்கள். நாங்கள் உலகெங்கிலும் உள்ள வேதமாணவர்களுக்கு புத்தகங்கள், நிதி மற்றும் வெவ்வேறு வழிகளில் உதவி புரிகிறோம். காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகத்தின் வழி நடத்துதல் மற்றும் அதன் கீழே போதனையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் **ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை ஐக்கியம்** என்ற பெயரையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வோமானால் **ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை கழகம், காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம்** மூலம் மட்டுமே இயங்க முடியும். நிர்வாகத்தை காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் மட்டுமே நடத்துகிறது. வேலையை ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை கழகம் செய்கிறது.

சர்வதேச வேதமாணவர் ஐக்கிய சங்கத்திற்கு மகா பிரிட்லனைத் தவிர வேறு எங்கும் சட்டபூர்வமான அந்தஸ்து இல்லை. அதேபோல் ஜனங்களின் பிரசங்க மேடை கழகத்திற்கும் நியூயார்க்கைத் தவிர வேறு எங்கும் சட்டபூர்வ அந்தஸ்து இல்லை.

“காவற்கோபுரம்” என்ற பெயரை எங்களது அச்சடிக்கப்பட்ட விலாச தாளில் (**Letter Pad**) பயன்படுத்துகிறோம். ஏனெனில் நண்பர்கள் தவறாக புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. “காவற்கோபுரம்” தனது எல்லையை மீறி செயல்படுகிறது என்று எண்ணக்கூடாது. வேலைக்கு தகுந்தாற்போல் நாங்கள் ஒரு பெயரையோ அல்லது வேறு பெயரையோ பயன்படுத்துகிறோம். உதாரணத்திற்கு வேதாகம பாடங்களின் தலைப்பில் சர்வதேச வேதமாணவர்கள் ஐக்கிய சங்கம் என்ற பெயரை போட்டிருக்கிறோம். இதற்கு முன் காவற்கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகம் என்ற பெயரை பயன்படுத்தினோம். இங்கே நாங்கள் மற்றவைகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறு பெயரை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். வேதாகம ஆசிரியர்கள் சங்கம், கைப்பிரதி கழகம் முதலானவைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நாங்கள் இங்கே விசேஷித்த தகுதியான பெயரை எங்களது வெளியீடுகளில் போட்டிருக்கிறோம். ஏனெனில் நாங்கள் வெளிப்படுத்த விரும்புகிற எண்ணத்தை சரியாக எடுத்துக் சொல்லுகிறது.

கேள்வி : எந்த வேதாகம பள்ளியில் நீங்கள் பட்டம்

பெற்றீர்கள்?

பதில் : நான் இன்னும் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் இருக்கிறேன். இன்னும் நான் பட்டம் பெறவில்லை. எங்களது வேத சாஸ்திரத்தை வேதாகமத்திலிருந்து பெறுகிறோம். எங்களது நண்பர்களில் சிலர் வேத சாஸ்திரத்தை வெளியிலிருந்து மனித போதனைகளிலிருந்து பெற்றார்கள். அதன்பிறகு அது அவர்களது நேரத்தை வீணாக்கியது என்பதைக் கண்டு கொண்டார்கள். சில வேதாகம காரியங்களும் சில சபைப்பிரிவுகளின் காரியங்களும் அவர்களுக்கு போதிக்கப்பட்டன. நாங்கள் வேதாகமம் என்ன சொல்கிறது என்று மட்டும் தான் பார்க்க முயற்சிக்கிறோம். அப்போஸ்தலர் பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு கூறியது போல நாங்கள் செய்ய விரும்புகிறோம். “நீ வெடகப்படாத ஊழியக்காரனாயும், சத்தியவசனத்தை நிதானமாய் பகுத்து போதிக்கிறவனாயும் உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு.” (2 தீமோத்தேயு 2:15)

அப்போஸ்தலர் தீமோத்தேயுவை எந்த வேதாகம பள்ளிக்கும் செல்லும்படி சொல்லவேயில்லை. அல்லது எந்த பள்ளி அவர் குழம்புவதற்கு சரியான பள்ளி எனவும் கூறவில்லை. சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுக்கும்படி கூறினார். எந்த பகுதி மாமசீக இஸ்ரேயலரைக் குறிக்கிறது. எந்த பகுதி ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலரைக் குறிக்கிறது என்பதையும், எவை சாதாரண மனிதனுக்குரிய, பூமிக்குரிய வாக்குத்தந்தங்கள் என்பதையும் எவை கிறிஸ்தவர்களுக்குரிய ஆவிக்குரிய வாக்குத்தந்தங்கள் என்பதையும் எவை இக்காலத்திற்குரியது, எவை பிற்காலத்திற்குரியது என்பதையும் பகுக்க சொல்கிறார்.

எங்களது சில அங்கங்கள் வேதாகம கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் பட்டம் பெற்றபொழுது, அதுதான் அந்த காலத்தில் உயர்ந்த கல்லூரி என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் அவர்கள் நுழைந்ததிலிருந்து தாங்கள் வேதாகம கல்லூரிக்கு செல்லாமலிருந்தால் இன்னும் நல்லதாக இருந்திருக்கும் என்று அவர்கள் கண்டார்கள். ஏனெனில் அங்கு தலையில் நுழைக்கப்பட்ட தவறுகளை நீக்குவதற்கு பல மாதங்களும், வருடங்களும் ஆயின.

கேள்வி : “ஒருவன் மேலும் சீக்கிரமாய் கைகளை வைக்காதே” என்ற தீமோத்தேயுவுக்கு அப்போஸ்தலரின் புத்திமதியை நாம் எப்படி புரிந்து கொள்வது? இது நியமனம் செய்வதை குறிக்கிறதா?

பதில் : அப்போஸ்தலர் பவுலின் வார்த்தைகளை பலவிதமாக புரிந்து கொள்ளலாம். நாளை காலை நாம் செய்தித்தாளில் ஒரு மனிதனுடைய தலையில் சீக்கிரமாய் தனது கையை வைத்தான் என்று படித்தால் அவன் தாக்கப்பட்டான் என்று புரிந்து கொள்வோம். இந்த கூற்றை நாம் கிரேக்க வார்த்தையில் இப்படி புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்பதையும் மொழிப்பெயர்ப்பாளர்கள் சரியான பொருளாக எதை கூறுகிறார்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். ஆதிகால சபையில் மூப்பர்கள், உதவிக்காரர்கள் முதலானவர்கள் தலையில் கைகளை வைக்குதல் ஒரு சடங்கு போல செய்யப்பட்டு வந்தது. அப்போஸ்தலர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இதை கொடுக்க முடியாது. சபைகளில் ஊழியக்காரர்களை நியமிப்பதில் சில பழக்கங்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் இப்படிச் செய்யும்போது இது அவர்களை அங்கீகரிப்பதற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது.

ஒரு யாத்ரீகரை ஒரு விசேஷித்த ஊழியத்திற்காக காவுறகோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதிக் கழகம் அனுப்பினால் இதேபோல ஒரு மரபாக இருக்கும். கழகத்தின் அதிகாரிகள் அந்த யாத்ரீகர் தலையின் மேல் கைகளை வைத்து, “நீங்கள் தான் கழகத்தின் பிரதிநிதி” என்று சொல்வார்கள். பழங்காலத்தில் ஆசாரியர்கள் பலியிடப்பட போகிற மிருகத்தின் தலையின் மேல் கைகளை வைக்கும் போது அது அவர்களை பிரதிநிதிப்படுத்துவதாக காண்பிக்கிறது. யாரோ ஒருவர் கழகத்தின் மூலமாக அனுப்பப்படலாம். ஆனால் சடங்காச்சாரமாக கைகளை வைக்குதல் கண்களுக்கு மனதை இளகச் செய்வதுபோல் இருக்கும். இந்தந்த ஊழியத்திற்கு நீங்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்ற வார்த்தைகளைத் தவிர வேறு எந்த அதிகாரமும் இருக்காது.

கர்த்தருடைய ஜனங்களின் சிறு கூட்டத்தினர் எந்த ஒரு சடங்காச்சாரத்தை தேர்ந்தெடுப்பது என்பது அவர்களுக்கு விடப்படுகிறது. எபிகோபல் சபையினரும் கத்தோலிக்க சபையினரும் இதை ஒரு பெரிய விழாவாக செய்வார்கள். மற்ற சபையினர் சிறியதாக செய்வார்கள். நாமும் கூட சிறிய அல்லது பெரிய சடங்காச்சாரமாக செய்ய உரிமை பெற்றிருக்கிறோம். நியமனம் என்ற வார்த்தைக்கு அதிகாரம் அளிப்பது என்று பொருள். உண்மையான நியமனம் என்பது பரிசுத்த ஆவியினாலானது. இரண்டாவது சுவிசேஷ ஊழியத்திற்கு சபை அனுப்புவது.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ரீ-பிரிண்டின்பின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ். சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

Website : www.thestudiesinthescrptures.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY